

KLaNSROPE T

Nr. 89

Mars 2012

Tema:

DE ANDRE!

Nummer 89 – mars 2012

Klansropet er Klanens medlemsblad. Bidrag sendes til ropet@klanen.no

Opplag: 5600

Redaksjonen avsluttet 11. mars 2012

Forside: Leif Ketil Solberg

Alle signerte artikler står for artikkelforfatterens regning.

Redaktør: Kjell Henning Thon

Redaksjonsmedarbeider: Frode Sandberg

Layout: Tale Døvlé Jonassen, Leif Ketil Solberg

Annonsealg: Bengt A. Calmeyer

e-post: annonse@klanen.no

Adresse:

Klansropet, Postboks 6934, St. Olavs Plass, 0130 Oslo

Styret: Svein Erik Rogsund Vålerenga Bakke, Bengt A. Calmeyer, Nimo Gasparini, Daniel Katirae, Christian Kjellsen, Morten Nydal, Frode Ræder. Vara: Steinar Jensen, Marius Wivegh
e-post: styret@klanen.no

Arbeidslagene i Klanen:

Medlemsservice: Arnt Pedersen
e-post: medlem@klanen.no

Økonomi: Steinar Jensen og André Schulte
e-post: økonomi@klanen.no

Sang: Nimo Gasparini
e-post: sang@klanen.no

Tifo: Joachim Strandberg
e-post: tifo@klanen.no

Sikkerhet/Kst: Bengt Calmeyer
e-post: leder.kst@gmail.com

Turer: Jostein Ellingsen og Christian Kjellsen
e-post: tur@klanen.no

Klansropet: Kjell Henning Thon
e-post: ropet@klanen.no

Ishockey: Marius Wivegh
e-post: marius@klanen.no

Håndball: Marius Wivegh/Mikkel Kjelstrup
e-post: hands@klanen.no

IT/klanen.no: Joachim Strandberg/Morten Nydal
e-post: webservice@klanen.no

Klanens webradio: Rune Julsvik
e-post: rj@klanen.no

Spenn og sånt: Gjermund Nordtug
e-post: nydal@klanen.no

Medlemskap i Klanen koster 200,-

Medlemskap for barn under 16 år koster 75,- (uten Klansropet)

Kontonr.: 6005 05 05319 medlem@klanen.no

Innhold:

Tema: De andre s. 18

Fotballdamene s. 54

Supporterportrett! s. 42

Vålerenga hockey s. 48

NESTE NUMMER:

Klansropet nummer 90 har tema Supportermakt.

I dette temaet, ønsker vi å fokusere på noen ting som har vært representert i tidligere numre av Klansropet også (sånn som nummer 71: Den moderne fotballen, 74: Supporterkultur, 80: Enga og Penga, 83: Klanen). Målet er altså at vi skal si noe om maktforholdene i fotballen - hvordan de er og hvordan de kunne vært.

Har du lyst til å mene noe? Vet du hvordan forholdene er i spesielle lag i andre land? Har du tanker om deltakelsen i Vålerenga? Ta kontakt! Eller skriv noe om det.

I tillegg til artikler som passer med temaet, vil vi selvsagt ha alt mulig annet: leserbrev, fotografier, tegninger og innlegg, pluss skjermfanger fra denne og andre galakser.

Deadline er 10. august. Bidrag sendes til ropet@klanen.no.

Foran Vålerengas fotballsesong 2012: Tro, håp og bekymring

De andre kan være alle. At forsiden antyder at det er Eirik Bakke betyr på ingen måte at det ikke er hvem som helst ellers også ...

Foran fotballsesongen 2012 har vi tro og håp om at Vålerenga skal gjøre det bra. Overgangsvinduet viser at vi kvittet oss med like mange som vi fikk inn, og at regnskapet både når det gjelder kvalitet og økonomi ser ut til å ha gått i pluss.

I forrige nummers lederartikkel oppsummerte vi at Klansropet var mindre enn fornøyd med innsatsen til Martin Andresen og Truls Haakonsen, Vålerengas spillere og Klanen, media generelt og TV2 spesielt, samt Norsk Toppfotball og Norges Fotballforbund i 2011-sesongen. Hvordan skal denne sesongen bli bedre? Og for hvem? Vi håper Vålerenga og Klanen har øvd seg bedre enn de andre aktørene, men er svært bekymret for hvordan Fotballforbundet mener de skal møte framtida.

Vålerenga Fotball gikk ut med bakglatte ski holmenkollsondagen 2011, og fikk aldri feste. I møter med supporterne og andre forklarte Martin hva som hadde skjedd, og opp mot denne sesongen har han vært tydelig og offensiv på at vi skal være bedre enn sist. Det håper vi, og det tror vi. Både Klanen og Vålerenga har fått nye, sterke styrer siden sist. Selv om enkelte toppfolk har takket av, åpner det for andre mennesker med andre og tilsvarende kvaliteter. I organisasjoner som disse er det mange som kan bidra, og det er mange som skal få bidra.

Det viktigste signalet i forbindelse med overgangen til et nytt styre er signalene om nye kjørerogler i Vålerenga når det gjelder spillerkjøp. Disse reglene skal umuliggjøre overgangsfarser som Stabæk-saken, uavhengig av Klansropets tips om at politi og forbund begge vil henlegge den når Yngve Hallén nå er gjenvalgt som øverste pamp i Fotballforbundet.

Gjenvalget av Hallén illustrerer det demokratiske forfallet i NFF, noe det lille begrenske breddeidrettslaget Hasunds Hund satte fingeren på gjennom sine utspill i forbindelse med fotballtinget. Per Arne Flatberg derfra var også Norsk Supporterallianses (NSA) representant på tinget, og den som frontet opprøret mot NFF i media.

Det er alvorlig når Dagsavisen melder om at norske fotballsupportere maner til kamp mot denne udemokratiske utviklingen i norsk fotball. Men det er kanskje enda mer dramatisk at ingen andre melder om det samme etter at NSAs årsmøte vedtok en uttalelse mot innsnevring av fotballdemokratiet i Norge. Uttalelsen tar utgangspunkt i at NFF åpner for mer investormakt i fotballnorge, og vil åpne for det uten at saken behandles av norsk fotballs øverste organ, fotballtinget.

Dette forslaget bryter kanskje ikke med praksis, men det bryter med den medlemsdemokratiske tradisjon norsk idrett er tuftet på. At det er Vålerenga som står bak forslaget gjør ikke Klansropet beroliget. Gjennom vårt forsiktede innsyn i diskusjonene mellom aksejelskapsstyret og

klubbstyret på Valle er dette heller en tid for oss til å melde oss inn i klubben enn å gi mer makt til pengefolka.

Flatberg har skrevet litt om kampen som ligger mellom oss supportere og investoren som Den Andre i dette nummeret av Klansropet. Dette henger også tett sammen med temaet for neste Klansropet: «Supportermakt».

Vi bryr oss også om ishockey, og er bekymret her også. Ikke bare fordi Shay Stephenson utestenges i mange kamper, fordi dommerne ikke ser at pucken er i mål eller fordi Espen Shampo Knutsen klager i avisene fordi Vålerenga blir dårlig behandlet. Bekymringen er snarere basert på bakgrunnen for alt dette: Norge er en amatørnasjon i ishockey, og ingen ser ut til å bry seg nevneverdig med at det går ad undas, men lar en bunke med døgenikter få styre i forbundet. Vålerenga har vært som topplag å regne i mange år, mens nye, økonomisk dopede lag får dominere en sesong eller to før de forsvinner.

Kjell Henning Thon, redaktør

Topp 3

Selv om det ikke er noen verdens ting som tyder på at Vålerenga blir noe topplag i år er det nettopp det vi må og skal være. Laget må levere varene og aller helst trenger vi en tittel.

I Vålerenga samler vi ikke på sjuendeplasser, tidlige exiter i cupen og faderer ute i Europa, nei i denne klubben skal vi hele tida vinne noe og gjerne også gjøre det med stil.

Tida etter siste seriekamp i fjor er etter min mening brukt særdeles dårlig. Det har vært interne stridigheter, labre treningskamper og man har kommet alt for seint inn på overgangsmarkedet.

Man burde allerede i fjor høst forstått at dette laget trengte forsterkninger på de fleste plasser, men skjedde det noe? Først godt ut i februar finner man ut at her trengs det nytt blod.

Problemet er at det i skrivende stund bare er to uker til seriestart og at tida til samhandling blir i knappest laget. Amatørmessig og svakt av klubbens sportslige ledelse. Igjen.

Mens de fleste av våre konkurrenter ikke har nåla i veggan kan vi spankulere rundt på overgangsmarkedet og nærmest «velge og vrake», dog ikke på de øverste hyllene, men allikevel, vi har ihvertfall råd og mulighet til å forsterke. Det er en luksus.

Etter at noen av oss gikk hardt ut i media tidlig i februar og etterlyste ambisjoner og generelt kjøtt på kroppen dukka plutselig MA opp og sa at det

kun er VIF, RBK og Molde som kan vinne serien i 2012. Bra, det er sånn det skal låte!

Martin må levere varene og han må gjøre det fra første spark på ballen. Skal det komme folk på våre kamper må vi være med der oppe hele tida. En cupfinale hadde også smakt godt.

Vi bør også slutte å snakke om Barcelona. Ikke ligner vi på dem og ikke spiller vi som dem, ei heller har vi spillere som dem. Vi er Vålerenga og det er mer enn nok for meg, det burde også være mer enn nok til å slå klubber som Rosenborg og Molde.

Når vi to uker før seriestart knapt nok har solgt tre og et halvt tusen sesongkort bør det ringe kraftig i bjellene oppe på Valle, for dette er tall som viser at folk rett og slett ikke har noe tro på dette produktet som går under navnet Vålerenga Fotball.

Det er derfor og kun derfor folk ikke kjøper sesongkort. Vålerenga anno mars 2012 fenger kun en liten lojal menighet og knapt nok det.

Alarmerende er det og den sportslige ledelsen må selvsagt ta på seg all skylda for at Vålerenga ikke lenger greier å trigge de fotballinteresserte i hovedstaden.

Foto: Line Svalastog

Man kan selvfølgelig kalle våre «supportere» for illojale idioter, men faktumet er det at man får de supporterne man fortjener, så Martin og co. får skylda seg sjæl.

Selv har jeg selvsagt fornya sesongkortet, jeg elsker klubben betingelsesløst og bryr meg mindre om hvem som trener eller om hvem som spiller for klubben. VIF er min klubb og jeg støtter den uansett.

Samtidig gir det kortet meg retten til å si og mene hva faen jeg vil om tingenes tilstand innad i mitt kjære Vålerenga. En tilstand som dessverre er alt annet en rosenrod.

Klubben får alt for lite ut av penga, man burde kunne kreve mer av de 150 millioner kronene man hadde til rådighet i 2011. Haugesund og Odd hadde vel under 80 millioner til sammen, se hvor de havna på tabellen...

Samtidig irriterer jeg meg voldsomt over folk som mener noe hele tida uten å i det hele tatt se våre hjemmekamper. Det er som etter et valg, stemte du ikke har du ingen ting å klage over.

Så får vi se da, om det kommer over seks tusen mot Haugesund, ikke seks tusen solgte billetter, men seks tusen fysisk til stede inne på stadion.

Det burde egentlig komme 10 000 på en serieåpning, men skal vi få til det må det deles ut mange tusen gratisbilletter. Ting er definitivt ikke helt som de burde være. Heldigvis viser historien at ting fort snur. Kanskje får vi en reprise på 2010-sesongen?

FK Haugesund på Ullevaal søndag 25. mars klokka 18.00. Jeg er som vanlig på plass. Er du?

KjellG.

fokus: **TRIBUNELIV**

Den viktigste tribunenytningen foran sesongen 2012 er hvordan Klanen og Vålerenga sammen har kommet fram til et nytt sanksjonsreglement. Arbeidet med dette har ført de to partene nærmere hverandre i forståelse. Dergjennom har man også redusert faren for misforståelser.

Det viktigste i det nye reglementet er, slik vi ser det, at hovedmålet skal være å se en annen løsning enn sanksjoner og at Klanen skal høres i alle saker. I tillegg er det viktig at reglementet vektlegger større forutsigbarhet for hvordan man blir behandlet og hvor fort det skjer.

Da kan vi tro at Vålerenga og Klanen, EngaSang og EngaTifo er klar for en ny sesong. Det håper vi du er også!

EngaTifo kvesser kniver

En ny sesong er på vei. I tifogruppa forbereder vi oss for denne, og den neste.

Nytt av året er at vi som varslet organiserer oss med en ledergruppe. Dette gjør vi av flere grunner. Først og fremst for å fordele ansvaret på flere igjennom sesongen, men også fordi det lakker og lir mot Vålerengas hundreårsjubileum. Ledergruppa for 2012 og 2013 består av Matijas J. K. Loeb, Øystein Rosenlund, Christian Plaum, Daniel Katirae og Joachim Strandberg.

Ledergruppa har valgt å ikke ha definerte ansvarsområder. Men noen unntak er det. Katirae tar som styremedlem hovedansvaret for dialog med klubben og økonomi. Strandberg fokuserer i hovedsak på hundreårsprosjektet. Utover dette har ledergruppa en flat struktur.

2012-sesongen ser ut til å bli et mellomår, hvor man i hovedsak skal utforske idéer og nye løsninger med tanke på det som skal skje i 2013. Hvor det er ambisjoner om en solid og verdig markering av verdens beste idrettlags hundreårsjubileum.

Til dette kan vi ikke få for mange dugnadshelter, og desto flere kokker jo mere tifo. Vi tar imot folk som kan sy, male, tegne, tusje, rulle ark, montere plastflagg og lage fanzy design med åpne armer. Kan du ingen av disse tingene men likevel ønsker å bidra så finner vi nok noe til deg også. Kanskje er det akkurat din innsats som kan være utløsende for at 2012-sesongen ikke blir et mellomår likevel.

For å komme i kontakt med tifogruppa kan du sende epost til tifo@klanen.no, eller fylle inn kontaktskjema som du finner på Klanen.no og Klansforumet.

Bli'ne på tifodugnad!
- Ledergruppa i EngaTifo

Foto: Kevin Skjøthaug

Foto: Kevin Skjøthaug

Ja med humør...

■ Tekst: Nimo Gasparini
■ Foto: Line Svalastog

...starter vi sesongen 2012 hvert øyeblikk. Kjennes ikke helt ut som om vi har venta lenge... Men det begynner jo å bli en uvane. La oss hoppe ut i tidenes comebacksesong for Oslos stolthet!

Vi skal være dem som sørger for at Ullevaal Stadion blir fortet vårt igjen i 2012 sammen med gutta på gresset. Alle som kommer til Oslo skal få merke at dem er på visitt hos hovedstadens stolthet og det som møter dem på Ullevaal, skal være en vegg av lyd. Såpass potensial bor det i oss, alle som en.

Vi fortsatte den gode trenden på bortebane i fjor fra året før, ser ingen grunn til at det ikke skal fortsette i år. Det er nok av godbiter som venter på bortebane i de første rundene. Vårt Åråsen 15. april og Bergen 29. april, tipper jeg de fleste vil få med seg det som kan bli en klassisk ønskereprise... Både på banen og på tribunen. Lørdag 12. mai er det klart for vårinvasjon i fiskerlandsbyen, hvor vi har for vane å prege landsbybildet når vi kommer på besøk... La oss gjøre det igjen, samt dra med oss tre poeng og lage et helvetes liv.

På hjemmefronten har vi en del å gå på, men jeg har trua på at vi gjør en langt bedre figur i år. Oppmøtet fra øvrig publikum var jo ikke akkurat imponerende i fjor, noe som sjølsagt henger sammen med de sportslige resultatene. Får vi en god start trur jeg det vil bedre seg også. Vi har de siste åra klart å få til et bra samspill med hovedtribunen spesielt, men også øvrig publikum (de kampene det var noen på andre tribuneseksjoner...) på noen sanger. Det er jo et skritt i riktig retning etter min mening. Jo flere på kamp, jo flere skal vi forsøke å dra i gang og desto mer lyd kan vi skape.

Først og fremst må vi allikevel fokusere på hva vi kan gjøre for å forbedre oss. Det å få med resten av publikum blir en bonus. Jeg mener vi har alle forutsetninger for å lykkes. Ståfeltet 228 på midten av

øvre Gaza, som stort sett fungerer som det lokomotivet det skal være, trenger fortsatt at alle bidrar på initiativene som kommer.

Vi som drar i gang sangene har også et ansvar for å time sangene riktig og ikke male på de samme sangene om igjen. Vi har et stort register å spille på, gjør vi det så trur jeg viljen til å være med på de fleste sangene kommer enklere hos de fleste.

Håper også at alle ikke graver seg ned i en klage-myrt istedenfor å ta ut frustrasjonen ved å syng med på det som kommer hvis vi skulle slite i noen kamper. Akkurat det kan vi nok ikke se bort ifra at skjer...

Vi ses og høres søndag 25. mars klokka 18:00!
Syng høyt – syng Vålenga

Nytt sanksjonsreglement: Klanens rolle

I løpet av det siste året har Klanen fått være med å utforme det nye sanksjonsreglementet som ligger til grunn for hvordan Vålerenga Fotball ønsker å ha det på sine arrangement. Vi har tatt en prat med klubbkontakt Erling Rostvåg i klansstyret og Audun Kjelstrup i NSA om dette.

Av: Morten N

Det nye sanksjonsreglementet er noe helt nytt i Norge. Fotballklubbene rundt i Norge har hatt mye rart liggende i skuffer og slått opp på gjerdestolper på arenaene rundt omkring, og de fleste som har gått på kamp har ikke visst om det som har vært av kjøreregler. Det bestemte Klanen og Vålerenga Fotball seg for å gjøre noe med, og i et samarbeidsforum bestående av representanter fra klubben, klansstyret og KST, samt politiet, har man sammen jobbet fram et forslag til sanksjonsreglement som hovedstyret nå har vedtatt, og som gjelder fra og med denne sesongen.

Audun Kjelstrup er talsmann i norsk Supporterallianse (NSA) og har fulgt prosessen fra sidelinjen.

Hva mener NSA om prosessen og det nye sanksjonsreglementet?

– Klanen har alltid vært et av Norsk fotballkulturs store lokomotiver, og det arbeidet de gjør er forbilledlig, både på og utenfor tribunen. Det nye tribunereglementet er et viktig og riktig skritt for å ta kontroll over uønskede situasjoner på tribunen; Klanen får være med å sette premissene, i bytte mot at de får mer frihet og kontroll over egne områder. Dette er demokrati i praksis, og mitt ønske for 2012 er at man ser lignende modeller spre seg i resten av landet. Skal man hindre konflikter, er dialog og forutsigbarhet de viktigste verktøyene man legger i verktøykassa.

Erling Rostvåg er klubbkontakt i klansstyret og

var med på prosessen, og vi har stilt også han noen spørsmål.

Var det en enkel prosess?

– Slike prosesser er aldri enkle, men det viste seg raskt at vi ihvertfall jobbet mot samme mål at alle skal trives på kamp, og at det ligger en forutsigbarhet i hva som skjer hvis man gjør noe regelstridig. Utgangspunktet for samarbeidsforumet og denne prosessen spesielt var en slags tillitskrise, en unødig konflikt mellom oss og politiet. Denne fikk vi raskt ryddet av banen, men da vi satte oss ned med dette konkrete reglementet gikk prosessen sakte: Vi har jo tross alt ulike utgangspunkt. Jeg synes dog det var riktig å ta seg god tid, slik at både formen på reglementet og innholdet ble preget av så mange som mulig.

Foler du at Klansstyret og KST fikk komme med innspill og delta skikkelig i prosessen?

– Ja, Klanen var sterkt deltagende i prosessen, og fikk til dels legge ganske betydelige føringer på hvordan reglementet skulle se ut. Selv om vi ikke fikk gehør for absolutt alle synspunkter synes jeg vi kom i mål med et godt kompromiss til slutt – som gir oss muligheten til å fortsatt ha full kontroll på egne tribuner, og påvirkning i sanksjonsprosesser.

Synes du det var positivt eller negativt at politiet hadde representanter som fulgte prosessen?

– Vårt utgangspunkt har lenge vært at vi er skeptiske til politiet. Mange av våre medlemmer opplever jevnlig trakassering, så jeg skal innrømme vi var noe avventende. Når vi nå ser tilbake på prosessen har vi blitt kjent med politifolk som forsøker å ut-

danne resten til å forstå hva en fotballsupporter er. Bengt, Svenna og andre har holdt foredrag om supporterkultur for både politi og arrangører, og det er en veldig positiv utvikling som er med på å skape gjensidig forståelse. Dette kunne nok ikke skjedd på samme måte om vi ikke hadde hatt med politiet i denne prosessen. Vi opplever generelt at politiet framstår som samarbeidsvillige og løsningsorienterte, selv om det også er lett å se at dette kommer litt an på hvem i politiet man samarbeider med. Neste steg nå er å gjøre sanksjonsreglementet kjent for alle som skal på kamp. Hva slags effekt vil dette ha?

– Først og fremst vil det gi forutsigbarhet. Supportere er vant med at behandlingen man får er avhengig av dagsformen til politi, vektere og lokale sikkerhetsansvarlige. I egen klubb har vi også hatt «straffeprosesser» som har vært litt for avhengig av hvem som sitter i hvilke posisjoner til enhver tid og godvilja deres. Her kan også Klanen ta noe kritikk. Nå skal det være mulig å forutse en straffereaksjon, være garantert lik behandling som alle andre og ikke minst ha full oversikt over hvor grensene går. Det er også viktig å understreke intensjonen med selve reglementet, nemlig at klubb og supporterklubb skal klare å komme til enighet og finne den beste løsningen. Det ligger i bønn som et grunnprinsipp hele veien.

Dette reglementet har høstet applaus hos andre aktører i fotball-Norge, kan du si noe om dette?

– Både i NFF, NTF og hos andre tippeligaklubber har dette arbeidet blitt fulgt med argusøyne. Vi har fått signaler på at dette reglementet kan bli lagt til grunn for et slags felles regelverk i hele Norge, og det vil jo ha betydelige oppsider for oss. Dess flere som benytter seg av dette eller noe som ligner, jo greiere vil det bli for oss å farte rundt på borteturer. Nå har vi også SLO-ordningen rett rundt hjørnet og med litt flaks vil stemninga i dette dokumentet bidra til hvordan denne rollen tolkes. I Vål'engafamilien snakker vi godt sammen om dagen, men det er andre klubber og supporterklubber som ikke er på talefot. De kan nyte godt av en SLO og ikke minst en ramme å diskutere innfor. Det er en del der ute i fotballnorge som nå bør skjønnere at supportere er mer enn apekatte. Vi kan prates med, og om vi får litt frihet kan det til og med hende vi oppfører oss.

Sanksjonsreglement for Vålerenga Fotballs arrangementer

Formål

Dette er retningslinjer for reaksjon ved uønsket opptreden på Vålerenga Fotballs arrangementer.

Hovedmålet med disse retningslinjene er å sørge for at flest mulig trives på Vålerenga Fotballs arrangementer.

For å sikre at reglene som gjelder på Vålerenga Fotballs arrangement tas på alvor, er det satt opp en del sanksjonsmuligheter som kan brukes der dette synes nødvendig. Bruk av sanksjoner skal bidra til å:

- sørge for at man trives på Vålerenga Fotballs arrangementer
- sikre at spillere, supportere, øvrig publikum, vakter og andre kjenner seg trygge
- markere klubbens syn på uønsket opptreden

Umfang/samarbeid

Retningslinjene gjelder alle som deltar på Vålerenga Fotballs arrangementer, det vil si hjemmekamper, bortekamper og andre arrangement i Vålerenga Fotballs regi.

Klubben vil, der det er hensiktsmessig, samarbeide med andre klubber, politi, supporterklubber og andre aktører for å sikre at målet med sanksjonsreglementet nås.

Saksbehandling

Sanksjonsvedtak fattes av den eller de styret utpeker (heretter kalt klubben). Sanksjonsvedtak kan påankes. Anke behandles av Klubbens styre.

Bortvisningsvedtak trer i kraft umiddelbart etter vedtak er fattet. Andre sanksjonsvedtak trer i kraft når vedtaket er endelig, dersom ikke annet er bestemt.

Den/de som er mistenkt for å ha utført en handling som er sanksjonerbar i henhold til dette reglement, skal gis mulighet til å uttale seg før vedtak fattes.

Den som ilegges en sanksjon varsles skriftlig om vedtaket, og gis anledning til å komme med merknader i en skriftlig klage/anke. Klubben kan med bakgrunn i en slik klage/anke omgjøre sanksjonen.

Aktuelle samarbeidspartnere som supporterklubben, dersom det er et medlem av denne, skal brukes som høringsinstans før vedtak fattes.

Alle saker skal behandles individuelt.

Bruk av advarsel skal vurderes. Dersom noen

gis advarsel, skal denne gis på samme måte som annen type sanksjon.

Det kan vurderes om hele eller deler av sanksjonen skal gjøres betinget.

Den/de som ilegges sanksjon etter gjentatte overtredelser av dette reglement skal dømmes strengere enn de som ilegges sanksjon for første gangs overtredelse.

Dersom klubben og den som har begått en regelstridig handling blir enige om det, kan andre typer tiltak/reaksjon/sanksjon benyttes enn det som fremgår direkte av reglementet.

Klubben kan velge å ikke benytte seg av de utmålte sanksjonene, dersom dette synes hensiktsmessig/tilstrekkelig – for eksempel at handlingen innebærer en reaksjon fra samarbeidspartnere el-

ler myndighetene.

Klubben kan oppheve, forkorte eller endre sanksjoner dersom dette er hensiktsmessig.

Klubben kan informere andre aktuelle aktører og instanser om sanksjoner som medfører ute-stengelse, slik at utestengelse faktisk kan effektueres. Klubben kan anmelde potensielt straffbare handlinger til politiet der dette anses påkrevd.

Dersom en sanksjonerbar handling rammes av flere av bestemmelsene i reglementet, skal sanksjonen vurderes i forhold til handlingspunkt som innebærer strengest sanksjonsramme. Handlingene kan i slike tilfeller ikke akkumuleres i forhold til sanksjonsramme/ straffeutmåling.

For øvrige stadionregler henvises det til det enhver tid gjeldende stadionreglement!

Handlinger som kan medføre bruk av sanksjoner	Sanksjonsramme
Å være overstadig beruset	En luftetur (gjør med en kaffekopp) Bortvisning fra arena
Truende oppførsel og/eller fremsette trusler mot andre	Bortvisning fra arena Inntil 10 kamper utestengelse
Å utøve vold mot andre	Bortvisning fra arena Inntil 60 kamper, eller utestengelse på livstid
Å kaste gjenstander mot publikum, indre bane, teknisk område eller ut på banen, såfremt det ikke er en naturlig del av en avklart tifo	Bortvisning fra arena Inntil 60 kamper utestengelse
Grov sjikane med bakgrunn i etnisitet, religion eller legning	Bortvisning fra arena Inntil 30 kamper utestengelse
Å nekte å rette seg etter anvisning fra vakter/politi.	Omplassering på arena Bortvisning fra arena
Ulovlig bruk av pyroteknikk	Bortvisning fra arena Inntil 20 kamper utestengelse
Ulovlig bruk av pyroteknikk som medfører alvorlig skade på materiell eller personer	Fra 10 kamper utestengelse Inntil 60 kamper utestengelse
Hærverk og bevisst ødeleggelse av materiell	Bortvisning fra arena Inntil 15 kamper utestengelse
Storming av banen, inkludert krysning av stengsel til indre bane	Bortvisning fra arena Inntil 50 kamper utestengelse
Å bryte FIFAs, UEFAs, NFFs eller lokal arrangørs lover eller regler, for eksempel stadionreglement.	Bortvisning fra arena
Ikke å overholde utestengelse	Inntil fordobling av det gjenværende av ilagt sanksjon

Bortvisning fra arena gjelder det aktuelle arrangement. Med kamper menes obligatoriske kamper for Vålerenga Fotball, herunder seriekamper og cupkamper nasjonalt og internasjonalt samt alle typer privatkamper.

**Tifoporno:
Shamrock Rovers
2009**

I hvert nummer trekker Klansropet fram et strålende tifoarrangement. Dette bildet viser den irske ultrasgruppen SRFC Ultras i Dublin-derbyet mot St. Patrick's på Tallaght Stadium, 4.9.2009.

Skjerfing

Einar Gellius i Vålerenga Kirke. Foto: Bjørn Granlund

12 meter under bakken i ei saltgruve i Krakow. Foto: Jonny Olafsen

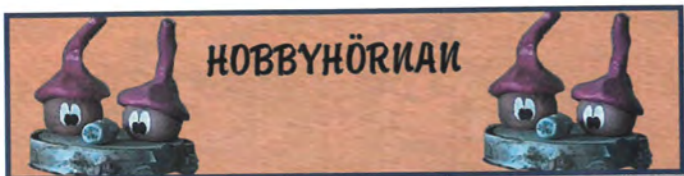
Simon Bolivar-plassen, Colombia. Foto: Carl M. Korsli

Et vif-flagg ved Tonevann i Østmarka. Foto: Bjørn Arild Gjerdalen

En vif-cap i Persepolis, Iran. Foto: Øystein Grønning

Byvandring på Oslo Øst. Foto: Kjell Henning Thon

Elg ved Eika

Arbeiderkvinne på Enerhaugen

Visdommens ugle

Hjort ved Akerselva

Albert Nordengen

TANGA RØR ^A/_S

Alt i rørarbeide!

Spesialpriser til klansmedlemmer!

Ring Roar på tlf: 90 10 57 40

Martin 95 97 92 26 eller mail: roar@tanga.no

Tlf: 67 06 10 95 • www.tanga.no

De dokumentariske: Einar Sjøstrøm

I hverdagen bruker vi kategoriseringer i hytt og pine. Vi snakker om pakistannerne, jentene og Vålerenga-supporterne i stedet for å individualisere disse fullt ut i hver enkelt sammenheng. Hvordan vi sier dette forteller også mye om hvordan vi som mennesker, enten det er enkeltmennesker eller grupper definerer og forstår verden. Slike sorteringer er en nødvendighet for å klare å forenkle verden nok til å forstå den, men kan i for stor grad også skape konflikter og spenninger.

Når vi setter en kategorisering sammen med en annen blir summen samtidig utrolig presist og tilsvarende klisjefyllt. Et tankeeksperiment: Er «Lyn-supporteren fra Uranienborg» femten år og har pannebånd eller er det en bestefar med en sønn som sitter i Klanens styre? Og på samme måte hvis man spør en Lillestrøm-supporter: Er «Vålerenga-supporteren

fra Kampen» narkoman eller Norges rikeste mann, verdens mest kjente tankreder?

Supporterne vi møter som kommer fra Hamar, Sogndal eller Rælingen har ofte i stor grad fellestrekk med oss selv. Men i vår egen tankegang oppfatter vi disse som utypiske. Den typiske varianten av slik supporter opptrer i tråd med hvor jævlige opplevelser vi har med bygdene de kommer fra.

Og dette henger også tett sammen med hvordan vi er som gruppe (ishockey eller fotballsupportere med identitetstilhørighet et sted på indre Oslo Øst) eller hvordan vi blir sett på (narkomane, fattige, ølbælmende, brautende, Harry og farlige). Eller for de som ikke har tilhørighet i en fotballkontekst: Vi er de andre fordi vi bryr oss så mye om noe så uviktig som fotball eller hockey (eller de som bryr seg om håndball. De er sære de!).

Noe av dette er rotfestet i reelle sosiale, geografiske og menneskelige skiller. Det er ulike regler på ulike arenaer, disse mikroarenaene er ikke nødvendigvis helt like fra fotballby til fotballby, fra fotballbygd til fotballbygd. Derfor føler vi også et press i vår egen situasjon, der vi oppfører oss annerledes når vi er på tur med Klanen enn når vi er i lunsj hos farmor. Vi tror det forventes en oppførsel i tråd med den sosiale strukturen, og bevisstheten rundt dette forsvinner når klisjeene framstår som tydelige.

I en slik sammenheng blir det «de andre» som står for alle handlinger som er uventet, enten det gjelder å drikke seg full utelukkende på champagne eller det handler om å ha seksuelt samkvem med sauene i fjøset sitt. Akademisk har forestillingen om «de andre» tydelige forbindelser til Edward

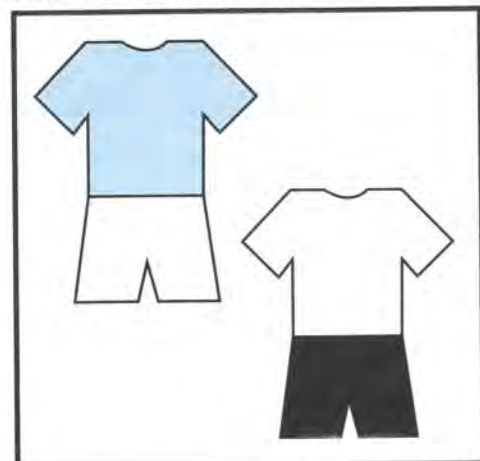
Said som påpeker hvordan slik gruppetenkning medfører at vi selv framstår som normale, mens begrepet eller forståelsen av «de andre» bidrar til en fremmedgjøring.

I kulturen kan man selvsagt se på filmer som «E.T.» eller «Gremlins», serier som «Lost» som personifisering av frykten for De Andre. Forsiden i dette nummeret av Klansropet bygger på Eirik Bakke på plakaten der han representerer rollen Nicole Kidman spilte i 2001-filmen «The Others». Vi vet hvem vi oppfatter som mest skummel!

Illustrasjonen til denne temainngangen viser et fotballag fra de dype skoger. De er ikke nevnt for øvrig, men de er definitivt De Andre.

Kjell Henning Thon, redaktør

Sandnes Ulf/Odd Grenland

Hvem faen kaller lag for Odd og Ulf?

Strømsgodset

Lyden av Drammen!

I følge et bilag i Dagens Næringsliv er det lyden av trillekoffert over brostein, på vei til flytoget, forklarer Mari. Det nye hotte med Drammen er altså at flytoget stopper der.

Og samferdsel står i fokus også for oss når det gjelder Drammen. Når man er på tur og kommer til Drammen er det ganske fint, for da vet vi at vi snart er hjemme. Vi tror den fortsatt kan forsvare ryktet sitt som den styggeste «byen» i Norge. Fle-

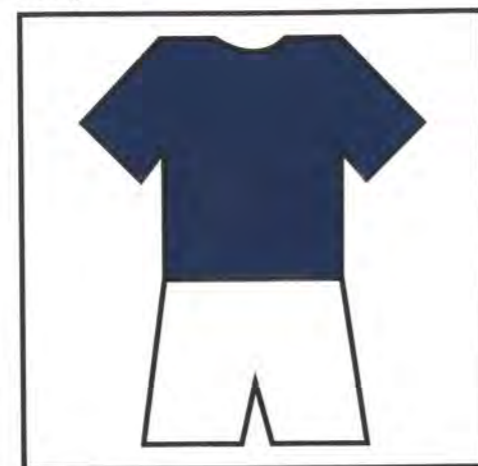
re i panelet har likevel gode minner fra konserter i Drammenshallen. En har til og med dratt på én dags Drammensferie!

«Heller en dram i timen enn en time i Drammen!» Og det er faktisk sant, sier Jørn. Og begynner å diskutere om Drammen egentlig mest av alt bør sees som en forstad til Svelvik. Andre trekker fram at bandyen fort setter fotball i skyggen.

Selv Thorbjørn Jagland som er derfra slet med å bestemme seg: RBK eller SIF.

- Håvard Lilleheie
- Flytoget – enda raskere vekk
- Nær Mjøndalen

Viking

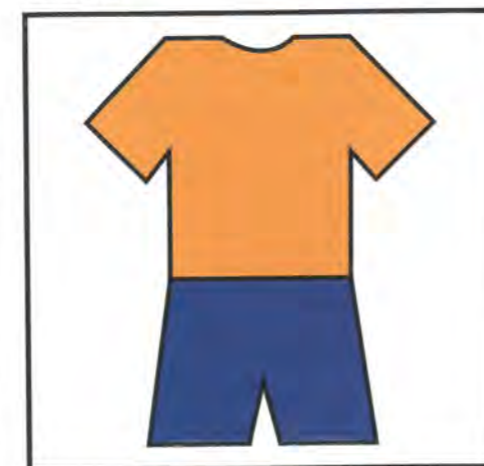
Det første som slår oss er at det er langt til Stavanger. Og at det er dyrt i Stavanger. En av de mer intellektuelle omtaler det som stedet der børs og katedral møtes, en kristen hyperkapitalistby. Rykter sier at det finnes en helamerikansk matbutikk som importerer alt, inkludert amerikansk dopapir. Innbyggerne selv mener det går så bra der fordi folk i området der er så flinke. Noen av oss mener det har mest med oljefunn i nærheten å gjøre. Dessuten har de Norges kjedeligste museum, og da snakker vi ikke om hermetikkuseet.

På sitt nye stadion tar de vare på bortesupporterene med varmelamper i de kalde delene av sesongen. Slikt setter vi pris på. Vi setter mindre pris på driftssjef Gisle Osebergs strategi om å forby alt han ikke liker. For eksempel supportere i litt for

pene klær. Men Unge Enga fikk en gang lov til å ha med banneret sitt inn når de først fikk forklart at U ikke alltid står for Ultras. Siste nytt er at alle i jålete klær må ringe ham før hver kamp.

- Trond Birkedal
- Enerverende dialekt
- Tou - Norges verste pils

Aalesund

En tur til Ålesund er som en kveld med den desperate og ensomme karen som gjør hva som helst for å være bestevennen din. Hvor man enn går er det klemmer og omfavnelser, gratis øl, tilbud om fest, overnatting på sofaen og fri tilgang til kjøleskapet. Det innebærer at en del vålerengasupportere bruker kampdag på å snakke om og kose med skjerfet til «hu fra i går». Klamt, ekkelt, orker ikke dra dit mer er mer stemningen i vår gruppe.

Kultfiguren Aafkmyra på VGD skriver mye om thaidamer og Aafk. Han følger med og sjekker om det har skjedd noe nytt så ofte at markedsjefen en gang ble lei og fortalte om signering av en ny spiller, Haltur Trebeinson. Dette ble sporenstrekst lagt ut på forum uten nærmere sjekk eller gjennomlesing. Les igjen Halt-ur Tre-bein-son. I tillegg er Aafkmyra kjent for supporteralephornet han har laget. Sier dette noe om supporter-kulturen i Stor-men? Den er som en flau bris, fnises det fra sofaen.

- Bybrannen i 1904
- Arill Riise
- Klemz

Molde

Arild Stavrum skrev i fotballboka si at Molde gjennom 51 uker av året er en by blottet for sjel, uten liv. Så kommer jazzfestivalen. Da blir det enda verre.

Og det er kanskje ikke så mye å si om Molde. De har lekederbyet sitt mot RBK. Vi mimrer litt om Magne Hoseth. Ler av at Ole Gunnar Solskjær fortsatt ser ut som han er 16. Og vi ler mye av supporterleder og ansatt i klubben Eva Brit Mauseth, som ble tatt for fyllekjøring på vei hjem fra gullbankett. Så prøver vi å si noe fornuftig om makt og Røkke, Gjelsten og I.

Samtalen sklir stadig ut. Mangus holder gjentatte ganger på å sovne. Vi går over til noe som kan skape større engasjement mens vi kniser av historiene om Åge Hareide, Daniel Berg Hestads mor og alle de andre.

- Kjell Magne Bondevik
- Roser
- Aker Stadion

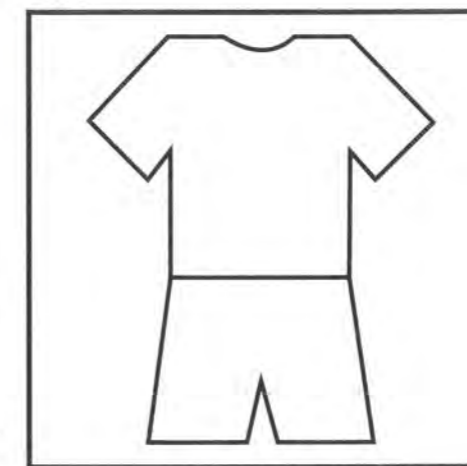
Haugesund

Smått, trangt og religiøst, er vi enige om. Og skipsredere, sånn som i Garmann og Worse.

Ikke så tillitsvekkende at Haugesund var hovedsetet for SOS rasisme, som hadde 10 000 medlemmer i Haugesund. Det vil si ca 1/3 av innbyggerne.

På den positive sida kommer en av Norges beste fotballfanziner, legendariske Ein straffe og eit sjølmord, fra Haugesund. Men de har også vært Norges soleklare heroinhovedstad. Men fotballen deres har blitt kjønnsløs.

- Måkeberget
- Idiotnavn
- Fugler

Lillestrøm

Jeg kan ikke hate dem så mye etter fem på rad, sier en av oss. Det kan Kari.

Togbrann, oversvømmelse, atomavfall. Verden styggeste leilighetskompleks på stadion. Svart og gult. Lillestrøm er all dritten samla på ett sted. Som Drammen har de også flytog, så det er ingen grunn til å bli.

Romerike politikammer er et kapittel for seg. Vi nøyer oss med å si at mennesker vi kjenner med arbeidssted Oslo politikammer også ser på

dem som udugelige, selv om vi egentlig ikke kan skrive det.

En annen påfallende ting er Fuglas mindrever-dighetskompleks. Vi antar at hvis VIF rykker ned er det Kanarifansen som vil miste flest medlemmer. Morsomt er det også å se lengden på tråden på forumet deres som handler om toget de skal gå i før kampen mot oss, og prøvetoget de skal ha først. Hva i helvete er det de skal prøve på? Holde folk samlet slik at ikke alle virrer inn på hver sin pub? Finne veien til stadion? Dette strekker seg ut over vår fatteevne. Det er ei bygd med bønder og pakk, idioter og pølsemannen.

- Veikryss
- Togstasjon
- Tom Lund

Stabæk

Det beste eksempelet på hvordan finanskrise har oppstått. Her viser notatene en figur med bokser som Boble og Eiendom. Klansropets panel spår at hallen også vil gå konk.

Den jævla kikkertsvingen. Det er et NFF-krav om at det ikke er tillatt med naturtribune i de to øverste divisjonene. Når det er helt flatt så er det ikke en ordentlig tribune. Send dem ned. Og hvis FFK er en barne- og ungdomsskole er Stabæk BI.

Hallen deres er bare utsuging av offentlige midler. Og til og med målskåring har de outsourcet til et lavkostland, Sverige!

- Ingebrigt Steen Jensen
- Stabæk kino
- Trikken

Bergensere

Hvem er disse folka mellom de sju bakketoppene? Er de nordmenn? En annen rase? Trenger de logoped? Alt dette er spørsmål som kan være fristende å enten gå i dybden på eller svare «bryr meg ikke», «nei», «muligens» og «ja» på. Jeg velger heller å se nærmere på det fundamentale spørsmålet: Hvorfor er de så jævlig kjipe?

■ *Tekst: Erling Rostvåg*

La meg først komme rasismeanklagene i forkjøpet: JA! Det finnes hyggelige bergensere også. All min personlige innsamlende empiri tilsier at det er ca. 10 % av dem. Jeg har muligens svakt misantropiske trekk, men til og med jeg pleier å finne minst 70 % hyggelige kjernekarer- og kvinner i et hvilket som helst demografisk utsnitt av befolkningen. Så hva er det som får en tysk koloni på vestlandet til å produsere 90 % kjippinger og selvhøytidelige brautebasser?

Dette er et spørsmål jeg har grunnet på helt siden jeg fikk fortalt en lengre historie i festlig lag, som sikkert var morsom, og ble nødt til å svare: - You lost me at hyggelig erkebergenser. Jeg tror ikke på dem. Like lite som jeg tror på påskeharen, julenissen og vellykkede signeringer i Vålerenga Fotball.

Målet med dette skrivet er egentlig å nøre oppunder hatet til hele Bergen bygd (som om det er nødvendig) og samtidig gi dere noen slagkraftige argumenter for hvorfor det er sånn og ikke bare er fordommer i huet ditt.

Det er fristende å trekke fram hærping av Klanens busser som vel mangler sidestykke noe annet sted i Norge, men dette kan

egentlig bare tilskrives fotballsupportere og ikke byen som helhet. Eller kan det det? Hele Bergen ser ut til å være fotballsupportere til tider. Det sikreste vårtegnet er jo at alle i Bergen går rundt i gatene og plystrer selvsikkert om seriegull.

Fremdeles; det er mer enn bare Brann som forener skarrepakket. Historisk sett har Bergen hatt en unik posisjon i Norge. Da Ivar Aasen skulle samle alle norske dialekter inn i det nye sidemålet, hoppet han elegant over bergensk, som han ikke anså som en norsk dialekt.

Dette igjen har bakgrunn fra tida da Bergen i praksis var en hanseatisk koloni. Hanseatene kom fra deler av det som nå heter Tyskland og dreiv kort fortalt med penger. De var såpass befestet i Bergen at de gjorde opprør mot kongens skatter og nekta å betale for seg. I praksis var bergenserne et eget folk som tilfeldigvis befant seg i Norge på den tida.

Hvor mange artikler har du ikke sett i avisa om at «Folk fra Fredrikstad sier ikke oftest at ting ordner seg» eller at «Sunnmøring er faktisk gjerrigere på strømmen enn andre» osv. Er det virkelig så utenkelig at en gjeng med folk, fanga mellom sju hauger med lite utsyn til annet enn havet, en klar forakt for Norge som fellesskap, med

troskap til en fremmed makt og egen dialekt over tid utvikler en hang til å definere seg selv som annet enn nordmenn? Og vil ikke denne utsatte posisjonen de har satt seg selv i skape et behov for å jevnlig hause opp sin egen fortrefelighet og eksistens? Og hva kom egentlig først av høna og egget her?

Spør du meg, er erkebergenseren en naturlig konsekvens av lang tradisjon, historie og unike maktforhold som sakte men sikkert skaper massiv indoktrinering. En skikkelig lokalpresse med navleperspektiv skader heller ikke i en slik prosess. Spiralen er oppadgående.

Så hva er en erkebergenser? De lærde stridtes om man må være minst tredjegenerasjons bergenser før man får utlevert den tvilsomme hedersbetegnelsen «erke» som prefiks. For oss utenforstående, er det imidlertid mer snakk om en holdning, væremåte og måte å møte omverdenen på. Igjen vil jeg trekke fram egne erfaringer. Som tidligere nevnt har bergensere jeg har dristet meg til å forsøke å komme innpå presentert en imponerende dårlig statistikk på ålreit person-skalaen.

Fra hu som ikke ville komme i fysisk kontakt med noen og trua med søksmål om man tok på tinga hennes, til han som insisterte på at det var tull å si «du gjorde ditt beste» til en stakkars syndebykk som hadde kosta oss en seier, når han åpenbart hadde vist at han kunne (litt) bedre ved en annen anledning.

Å hause opp seg selv (og bygda si) så ofte som mulig, helst på bekostning av an-

↑ Vått og kaldt og breiflabb overalt.

dre. Å understreke egen fortrefelighet på minst mulig subtile vis, gjerne ved å avbryte alle andre som hadde noe interessant og komme med. Å ha en grunnleggende «det er oss mot resten»-holdning, ikke bare når det gjelder fotball. Alt dette preger en erkebergenser, og det er naturlig hvis man ser litt på konteksten som har avla ham eller henne gjennom historien.

Den hyggeligste samtalen jeg noensinne har hatt med en bergenser var en fuktig aften på Mono. Etter mye snakk, viste det seg at hu hadde flykta fra Bergen og hata byen som pesten sjæl. Alle bygder har sine uskudd og avvikere, men ikke alle steder er dette en kompliment.

Presise vitenskapelige metoder som for eksempel googling og rundspørring i venne-

krets bekrefter inntrykket av erkebergenseren som en uspiselig type. På internett dukker ordet ofte opp sammen med ordet «energisk» (som om ikke en slapp erkebergenser var ille nok), Berlusconi-wannabe Herman Friele og en krangel om hvem som har retten til å kalle seg erkebergenser på Internett. Jeg vil også gjerne helt på tampen trekke fram dette flotte sitatet fra et nettforum jeg av og til er inne på:

«**Min krets** er [erkebergenser] ganske sammenfallende med at én person på festen ikke forteller de andre at han har og har planer om å konsumere to til tre gram kokain i løpet av kvelden.»

Det er ikke det at det ikke er delte meninger om kokain i Oslo, eller i Klanen for den saks skyld, men folk flest har i det minste

vett nok til å spørre før de gjør medskyldige av sine kompiser.

Ok, så erkebergenseren er ille, hvorfor hate hele Bergen bygd av den grunn? Jo, rett og slett fordi det er Bergen som er eksistensgrunnlaget deres, det er Bergen som har skapt den historiske, maktpolitiske og dialektiske konteksten en hærskaer av erkebergensere har kunnet vokse ut av. Og sist, men ikke minst; De er i overveldende flertall i bygda si.

Klanen sa det fint i en kvartfinale i koppen for noen år sida: «Vi vil det samme: Bergen ut av Norgesmesterskapet». En setning vi alle kan stille oss bak.

De er skylda i svartedauden. Bergen må gå.

Ære være Vålerenga – *resten er bare Oslo*

En junidag i 1974 møttes Skeid og Vålerenga på Bislett. Skeid var favoritter mot sine nyopprykkede byrivaler. Jeg som guttunge hadde vært mye på Bislett og sett både Frigg, Skeid og Vålerenga, men hadde ikke noe spesielt favorittlag.

■ *Tekst: Bjørn Arild Gjerdalen*
■ *Foto: Vålerenga Historielag*

Vålerenga vant denne kampen hele 4-0 etter storspill av blant annet Trond Hoftvedt. Jeg var blitt Vålerenga supporter denne sommerkvelden.

To år senere tok jeg min første tur opp til Ullevaal Stadion hvor Lyn spilte mot Vålerenga. Lyn vant 2-0 etter to mål i andre omgang. Tapet og spesielt stemningen rundt meg på tribunen gjorde at jeg også fikk mitt hatlag denne sommerkvelden. Fikk jeg da også føle noe av det økonomiske og sosiale skillet mellom øst og vest når jeg passerte Akerselva til Stadion?

It's payback time! Det smakte ekstra godt når den nyankomne favoritten Ivers scoret i høstkampen mot Lyn på Bislett dette året, og VIF vant 1-0.

Stein Gran spilte for Lyn på denne tiden, og han kom til Vålerenga noen sesonger senere midt på 80-tallet. Den gamle Lyn-spilleren kunne aldri bli en favoritt i kongeblikt. Selv om vi var midt i gullalderen og vant aldri så mye på denne tiden.

➤ **Vålerenga (Totensgate 11) på 1980-tallet (!)**

Siden har det vært sånn, selv i perioder hvor lagene ikke møttes på årevis. Men små barn har store gleder, som å ha evnen til glede seg over et nytt Lyn-tap i 2. divisjon når man leser fotballresultatene. Mine sønner er dermed oppvokst med forståelsen av at det er Lyn som er hatlaget, selv om de i perioder aldri så at laget spille mot VIF.

Etter noen år ble jeg godt kjent med den legendariske historiefortelleren Arild An-

dresen. Den gamle VIF-keeperen fortalte mange historier, også om sitt forhold til Lyn.

Det hele startet med at Lyn var med å stifte fotballforbundet i 1902, og sammen med flere vestkantklubber var de med å stifte Oslo fotballkrets i 1905, og den nye fotballkretsen ønsket ikke å ha med klubber øst for Akerselva. Den første klubben som kom med fra Oslo øst var Oslo Fotballklubb fra Gamlebyen etter et par år.

➤ **VIF-Lyn på 1930-tallet på Frogner. Arne Eriksen i midten.**

Allerede i 1910 begynte Oslo Fotballkrets å nekte opptak, noe som gjorde at for eksempel Vålerenga først kom med fra 1917. Arild ble født bare noen år senere i 1928, ett år etter at VIF ble kretsmester i A-klassen i 1927. Siden 1906 hadde vestkantklubbene Mercantile, Frigg og Lyn delt kretsmesterskapene i Oslo seg imellom.

En liten selvopplevd Lyn-historie med Arild Andresen til slutt: Da Vallhall sto ferdig i 2001 så hadde endelig Vålerenga fått sin

egen hall. Det ville gi VIF og Oslo øst en stor fordel mot Lyn og Oslo vest, men så fikk også Lyn treningstimer der. Er det mulig? Arild Andresen ble forbanna på at vestkantlaget også skulle få trene seg gode i vår egen storstue.

Han skulle aldri sette sin ben på VIFs anlegg på Valle mer i hele sitt liv. Det være seg Brakka, Vallhall eller på feltet.

Og som sagt så gjort, Arild var ikke mer å se på sitt kjære Valle! Når man vet hvor-

dan den samme Arild avsluttet sin fotballkarriere, vet man at han mener alvor med slike trusler. Til slutt måtte jeg reise hjem til ham og hente ham når det var et møte i Aldermannsligaen i Brakka. Han skulle ikke være med, men var egentlig ikke vond å be, for nå skulle han hjem igjen... selv om en litt forhatt klubb fra Oslo vest også trente der.

Ånnerledesstedet

De andre bor overalt. Å få en entydig oversikt over åssen de lever og takler en for oss meningsløs hverdag, er komplett umulig. Hele spektret av nederlag og tristesse er representert, fra åndssvak glede og suicidale dypdykk, til tankeløs patriotisk tro på det lokale paradiset.

■ Tekst: Svein Ålvik

De andre bor ikke avsondret fra resten av verden. De har fjernsyn og de veit hva fotball er, selv om det er tusen år siden de lot seg begeistre av heimbygdas egne ballsjonglører. De andre har fått med seg at fotballag velges én gang i livet og at det derfor gjelds å holde med dem media sier varer evig. Medgangs er stikkordet, men for ikke å gå i generaliseringsfella presenterer vi her et utdrag av en bygde-socco-antropologisk studie fra tettstedet som har gjort mer for brutto nasjonalprodukt enn for fotballandslaget, for å si det sånn.

Vi er på den ytterste vestkant, i bunnen av en fjellsprekk på vestlandet, der verden heter Noreg, truleg grunna språkleg heilskaking. Pøbben er smekkkfull. Rosenborg herjer, bygdefansen gauler og velter øl uten å vite hvorfor. Her i bygda er det tradisjon å gjøre som han far og far hans far gjorde, de som kom fra Trondheim for å sikre fri flyt av aluminium og velstand.

Helga etter er det Brann. Samme pøbb, samme leiken. Ingen skarrer eller kjenner noen som gjør det, men bygda har til alle tider vært hjemsoekt av sleske selgere fra Bergen. Og siden alle gjør hva mora si sier, heier de på den ukjente far sin, han med uplettet dress, plettet rykte og ødelagte stemmebånd. Ich bin ein Bergenser lissom.

Pøbben har tre skjerner, men har verken økonomi eller interesse til å vise mer enn én kamp om gangen, og da selvsagt på gratis kanal. Sjefen stenger sjappa når Vålerenga er hoved-kamp på TV2, for da står de fem som holder omsetningen oppe, på Ullevaal.

Noen aner kanskje hvilken bygd det er snakk om og lurur på hvorfor Sogndal ikke er nevnt. Nei, der står bygda samla.

Fotball er fotball. Frukt er frukt.

“Noen drar til Grünerløkka, andre drar til sentrum. Vi er på Vålerenga!”

FØR OPPUSSING

ETTER OPPUSSING

Quiz • Dart • Konserter • Fredagspepsi • Vålerenga på kampdag

Hedmarksgata 1 • tlf 22 68 23 42

Åpningstider: Man-tors 15-01, fre 13-01, lør-søn 12-01

B-lista

A-lista er selvsagt befolka av to lag: LSK og Lyn. Det blir sikkert sagt en del om dem av andre. Men hva med en del andre av «de andre»? Noen ord om det jeg sjøl har som «B-liste». Here goes:

RBK, eller «Rosenbårj» etter Svenske-invasjonen holdt seg stadig lengre. Det snakkes jo oftest på svensk etter «bårj» sine kamper – Treneren er svensk, lagkapteinen, toppscoreren og keeperen. Och dom talar svenska efter matcherna, forstås. Enklere å skjønne enn trøndersk, så i grunnen greit.

Men et par spark til til den største klubben i Norge: For det er ikke bare svensk som preger storheten nord for Dovre. Det er også noe svinsk ved bartene...

N. A. Eggen og andre har likt å påpeke at RBK har «spilt inn pengene sine sjøl». Joda – mye er vunnet via CL. Men det er seff ikke hele sannheten. Når RBK'ere snakker om at VIF har fått ureine penger av (den noe tvilsomme milliardæren) John Fredriksen, så har liksom RBK tjent alle sine rene kroner på ærlig fotball?

Feil. RBK har som alle andre lag alltid hatt gode inntekter fra sponsorer. En interessant sponsor, som var med å legge grunnlaget for satsinga som starta storhetsperioden på slutten av 80-tallet, var oljeselskapet Shell. De har så lenge jeg kan huske vært en trofast RBK-sponsor. Men de var og trofaste i sin handel i og med Sør-Afrika – også mens det var Apartheid-styrt – og mens RBK fikk penger fra «Apartheid-medarbeiderne» i flere år.

Dette blir naturlig nok hysja ned av RBK'ere, men en politisk engasjert trønder, Åge Aleksandersen, boikotta faktisk konsekvent kampene på Lerkendal så lenge Shell støtta både RBK og Apartheid-regimet. Først etter at det ble demokrati i Sør-Afrika, begynte han å se RBK på Lerkendal igjen. (Kilde: biografien «Åge» som kom i 2011.)

Og hva med pengene som ble vunnet på CL-kamper? Hvor kom de fra? Var det ikke mye fra medi-

eselskapene som sendte CL-kamper til store land? For eksempel medieselskapene til Høyre-populisten Silvio Berlusconi... Ikke helt uten skitt de penga der. (Men her må jeg bare innrømme at jeg ville gjerne sett at VIF hadde fått tak i de samme penga.) Men de penga er altså ikke tjent på vaffelsalg og kakelotteri bemannet av fotballmødre på piazzene rundt om i Milano...

At RBK har en del snusk bakover i tid, er jo og kjent. Pelu-sykemeldinga er jo berømt. (RBK-legen diagnostiserte at daværende RBK-spiller Pelu hadde fått «akutt krampe i begge beina» da han datt som en sekk i straffefeltet til Viking i en kamp etter ca. 67 minutter. Dommern dømte straffe. For de som så det på tv, var det en klassisk filming. Legen kom med diagnosen noen dager i etterkant. NFF ville ikke overprøve en lege, så Pelu og RBK slapp faktisk reaksjoner. Mange ler fortsatt godt av den sjukemeldinga.

Annan's overgrep i 2010 (finner ikke noe bedre ord for griseriet hans), ble jo gjort enda verre ved N. A. Eggens totale mangel på erkjennelse av fakta. Resten av RBK var nok flaua da, men noen intern

sanksjon mot Annan ble det ikke. Han spilte neste kamp. Det gjorde også Simen Wangberg etter å ha handsa ballen i mål mot Molde i fjor. Mål ble dømt og RBK vant kampen. Trener Jønsson sa noe om at han skulle ta en prat med spilleren. Hva han sa til gutten veit jeg ikke (om han sa noe i det hele tatt), men Wangberg spilte også neste kamp fra start.

En litt mindre kjent episode skjedde da Koppinen var RBK-spiller. Tror det var i den avgjørende kampen som sikra seriemesterskapet i 2006 – (eller 09?). RBK leda vel 2-1 over Viking. Så scora Koppinen det avgjørende målet for RBK. Greia var bare at han hadde slått ballen ut av hendene på Viking-keeper Tomas Myhre med sine egne hender og dermed rana til seg sjansen som ga scoring. Intet stort rabalder da. Noe å la «De var best, likevel», var det Myhre sa om episoden. Javel, men det er noe med måten RBK takler slik mangel på fair play.

RBK/«Rosenbårj» er bare ikke fair play. Derimot har de tradisjoner for å verne om egne juksemakere. «Troillungan» er kanskje et bedre kallenavn på dem, enn de er klar over... Jaja.

På pluss-sida: Mye bra fotball har dem spilt – det skal de seff ha. Tidens beste klubbtrener i «Sir» Nils Arne Eggen, sympatisk klubbelegende i Roar Strand + de gjorde en flott jobb med å få Odd Iversen på beina igjen også. Dessuten: De fleste trøndere jeg har møtt, er ålreite folk. Men nå får det være nok forståelse. «Rosenbårj» liker jeg IKKE!

BRANN. Litt mindre å si om dem. De avslører sine egne løgner og svakheter lettere sjøl. («Alltid» seriemestere i februar – jadda i år igjen – og hvor mye skulle til for at de svevde så høyt opp? En 5-1 seier mot et svakt LSK i en treningskamp. Wow!) Og de har seff mindre å vise til enn Rosenbårj... Byen deres, Bergen, sliter jo veldig med mindreverdighetsfølelse over å ha mista statusen som viktigste by i Norge etter 1814. Å bli nr. 2 etter å ha vært nr. 1 i noen hundre år, sliter jo på selvfølelsen.

Kjenner du noen fra Bergen, så sjekk bare hvor ofte de har behov for å skyte av Bergen – og/eller si noe dritt om Oslo. Seff oftere enn en Osloenser bryr seg om å understreke at vi er nr. 1. Oslo bare er viktigst og størst. Ferdig snakka – uten at noe trengs å bli sagt.

Men bra og intense supportere, har Brann – alltid bra trøkk på Ullevaal når de er på besøk. Men i motgang, er de ikke all verdens. Måtte vi aldri bli som dem – pipe jevnlig på eget lag. «Vi er ikke Bergensere» er alltid et godt argument mot å falle i slik «supporter-synd». For bergenske supportere har sin klare begrensning og er ikke noe å ta etter.

Flere? Tja, veit ikke om jeg gidder å bry meg nok om andre lag til at de kommer på ei B-liste. Kanskje jeg trenger ei C-liste og? HamKam er mindre kjipte enn ishockeylaget Storhamar og mindre interessante. Stabæk v/ Ingebrigt Steen-Jensen prøvde vel å bli enda et hatlag, men har altfor lite historie med motsetninger til å være et hatlag for oss. Nå i det siste (Stengel-saken) kan det jo til og med vise seg at vi har vært «partners in crime»... Dessuten liker ingen Stabæk-folk LSK – affal ingen som jeg har møtt. (Og da har dem da skjønt noe!)

Nei, Brann og RBK er min klare B-liste. Den er lang nok.

San Paolo

Oss eller de andre?

Hvor blir det av klubbtilhørigheten? Hvor blir det av klubben når andres spillere blir foretrukket framfor talenter fra egne rekker? Vil vi tilbake til tida da vålerengutter måtte være innfødte og alle de andre fikk drive med sitt bare de ikke dreiv på med det på Vålerenga?

Det var en gang, for litt for lenge siden, da vi klarte oss selv, da vi ba de andre om å lage sitt eget lag om de på død og liv måtte sparke ball. Vålerenga var sjølhjulpne. Spillerne skulle helst ha postnummer 0658 (postnumre var riktig nok ikke oppfunnet på den tida) og under ingen omstendighet høre hjemme utafor Ring 3 (som heller ikke eksisterte). Nord for Sinsenkrysset og vest for elva var offside, fotballsparkerne derfra hadde ingenting på Vålerenga å gjøre (bortsett fra Thorvald Larsen fra Sagene). Bohemene trengte ikke bønder, med unntak for Bonden som ga opp bondelivet i førskolen (et ukjent begrep på sekstitallet). Bohemene klarte seg sjøl og skaffet Vålerenga sitt første mesterskap uten hjelp av de andre. Eller hva sier du, Arild Mathisen? (Backen kom fra Drammen.)

Bohemene la opp. Et nytt bohemlag så dagens lys. Dessverre ikke på Vålerenga, men i Drammen. Guttegiengen som hadde spelt sammen på Gulskogen fra de var en lilleputtneve store, tok pokalen hjem, helt uten andres assistanse. Eller hva sier du, Arild Mathisen? (Landslagsbacken kom fra Åssiden, fra den andre siden av elva.)

Det var det absolutt siste vi så av lokale bohemer og

rotekte lag i toppen av norsk fotball. Seniorlag satt sammen av gutter som hadde spelt sammen siden dem var små, var en saga blott. En æra var over. Ballkunstnere oppvokst i fjøs milevis nord for Sinsenkrysset eller altfor langt vest for elva drev inn på treningsfeltet på Valle. Vi nevner i fleng brødrene Pål og Tom pluss navnebror til sistnevnte, og Emil pluss en skokk andre innflyttere som pressa våre egne ut over sidelinja. Det var prisen å betale for mesterskapene på åttitallet.

Vinden snudde. Eller penga tok slutt. De andre forsvant og alt gikk i dass. Så kom -97 og et nytt årtusen. Nye mesterskap, nye navn. Førstelaget forsterket av fremmede fugler og lånte fjær, mens Groruddalens sønner ble avspist ikke bare med andrelaget, men med helt andre lag.

Men så. Nesten ut av det blå skjedde mirakelet. En ny generasjon tenåringer inntok Valle. Gjetord gikk om Vålerengas ungdomslinje og satsingen på egen stall. Spillere som Mathisen, Strømnes, Horn, Roberts, Carlsen, Fella, Singh, Brix, Nouri, Shala og Haidar for å nevne elleve. Det hagla med aldersbestemte landslagsspillere på Valle. Vålerengas strålende framtid var besejlet. Nostalgikerne gikk av skaffet: Bohemene er tilbake. Farvel alle andre. Unikt i Europa.

Den drømmen forsvant. For de unge er yngst og de andre eldst, og våre blir de andre mens de andre blir oss.

Er det den gamle lekse på nytt? Er Vålerenga en klubb i henda på leiesoldater? En klubb med kort-siktighet (som Molde) som kjøper halve Afrika for å komme til Europa?

Svaret er nei. Her anes konturene av noe unikt:

Vålerenga – farmerklubben – talentfabrikken som løfter norsk fotball, som øser unge spillere ut til toppklubbene og som gir etablerte spillere det springbrettet de trenger for større ligaer enn den norske. Sånn blir Vålerengas verden. En verden der klubben samtidig forsyner seg grovt i det norske premiefatet, med de andres hjelp

De andre har kommet for å bli – og takk for det.

Av Svein Ålvik

KLANSROPET nr.89 – Mars 2012

15 TV-skjermer og en unik atmosfære,

Bohemien er sannsynligvis verdens feteste fotballpub

Vi viser alt du kan ønske deg av fotball

Sjekk ut vår nettside www.bohemien.no for full oversikt

To ukentlige og svært populære quizkvelder

Buss tur/retur Ullevaal på kampdager

Kald drikk og TV, Bohemen har alt du trenger for å leve

BOHEMEN

SPORTSPUB OSLO

ARBEIDERGATA 2, N-0159 OSLO - TLF.: 22 41 62 66

ÅPNINGSTIDER: MANDAG-TORS DAG 14.00-01.00, FREDAG 14.00-03.00, LØRDAG 13.00-03.00, SØNDAG 14.00-00.00

WWW.BOHEMEN.NO

Et tilbud man ikke kan si nei til

Hva ville du valgt? Mulig suksess i noen år for deretter å bli kastet ned i divisjonssystemet? Eller en klubb som driver godt over tid med sportslige resultater over tid?

Per Arne Flatberg er Brann-supporter, styremedlem i Norsk Supporterallianse og blant initiativtakerne til å redusere NFFs demokratiske underskudd

En lang rekke klubber har fått tilbudet. 10, 20, 30 eller 100 millioner? Hva som enn trengs for å få suksess med en gang, fremfor å gå den lange veien. Det gjelder i min klubb, Brann. Det gjelder i Vålerenga, i Lyn, i Stabæk, i Tromsø, i Lillestrøm og i Fredrikstad. Ikke minst gjaldt det hos fjorårets serievinner, Molde. Ja, det skal godt gjøres å finne en klubb på øverste nivå i norsk fotball som ikke har eller har hatt en suksess drevet frem av ivrige investorer og lokale rikfolk. Er dette varig suksess, eller blir det en suksess som varer i en periode før økonomiske problemer ødelegger og skaper krise i klubben?

Hvem er de og hva vil de?

Hvem er disse som investerer millionbeløp i norsk fotball? I all hovedsak den samme type folk som investerer i fotball i andre land. Det er forretningsfolk som har tjent seg eller arvet en formue. Denne formuen vil de bruke på en av to ting: Enten bli enda rikere eller kjøpe seg noe de har lyst på. Helst vil de oppnå begge deler på en gang.

Nå skal det sies at det ikke er så mange som har tjent penger på norsk fotball hittil. Forrige bølge av fotballinvesteringer hang sammen med boomen av spillersalg. I denne runden er fortjenestemulighetene av mer langsiktig eller alternativ karakter. En Champions League-plass og heltestatus i egen by for Molde, en gratis tomt på Fornebu, eller velvilje fra lokalsamfunnet til utbygging i Trondheim.

Det er kort og godt mange måter å tjene penger. Det eneste vi kan være trygge på er at de færreste fotballinvestorer bruker penger fordi de vil klubbens beste. Noen unntak finnes selvsagt. Det er liten tvil om at Røkke er trofast mot Molde eller at Trond Mohn fortsatt er å regne med i Brann og Tromsø.

Når djevelen har fått lillefingeren

Alle som en gang har begynt i sin første jobb, vet hvordan det er. Pengene brukes opp, og når du kommer til lønnsdag er du like forbanet blakk som du var før du begynte å tjene penger. Sånn er det med fotballklubber også. Er de først vant til at Røkke betaler regningen, er det bare å bruke det som må til for å få suksess.

Men hva skjer når investoren selv får økonomiske problemer, eller skaffer seg en annen hobby? Hva skjer når pengestrømmen plutselig stopper opp og klubben må klare seg på det de kan skaffe seg selv? Da er det krise. Da er det underskudd. Da er det skifteretten. Da er det nedrykk til 8. divisjon.

Finansiell Fair Play

Men hvem ønsker vel ikke å være et Chelsea eller Manchester City? Få en eier med ubegrensede midler og rett og slett hente inn verdens beste spillere til klubben sin? Fotballen internasjonalt har omsider skjont at investorer og rike eiere er et tveegget sverd. Derfor kommer det også endelig nye regler som styrer klubbens mulighet til å bruke penger de ikke har.

Med Financial Fair Play-reglene kan ikke lenger en klubb over tid bruke mer penger enn de tjener på ordinær drift. Forhåpentligvis betyr det at klubbene tilpasser seg dette regelverket i tide, og slutter å gjøre seg avhengige av eksterne investorer. Signalene som kommer fra klubbene er imidlertid urovekkende. - Her finner vi de smutthullene vi

trenger, synes å være ryggmargrefleksen til norske klubbledere.

Den andre veien

I Europa går det nå en bølge av medlemsdemokrati som en av løsningene på fotballens utfordringer. Organisasjonen Supporters Direct har arbeidet i over 20 år med eierskapsforhold. Naturlig nok startet de i England, landet som mer enn noe annet har fått smake konsekvensene av kortsiktige eiere og investorer.

I Storbritannia er regelen at klubbene eies av enkeltpersoner, og det er kun de siste 20 årene at vi har begynt å se konturene av medlemsdemokrati slik vi kjenner det fra Norge. Både EU-kommisjonen og det britiske parlamentet erkjenner at supporterens eierskap og involvering i driften av klubber er en helt nødvendig forutsetning for

bærekraftig fotballdrift, og tilpasser lovgivningen deretter.

Tyskland dras ofte frem som det beste eksempelet på suksessen man kan oppnå med medlemsstyrte klubber. I Tyskland er lovverket slik at klubber og aksjeselskaper kan danne felles driftsselskaper for fotballen. Reglene sier imidlertid at det alltid er klubben som skal ha flertallet i en slik eiermodell. I Sverige ser man etter andre regler. De har i dag en modell hvor klubben må eie minst 51 % av et felles selskap, men dette er under kraftig press - ikke minst fra investorene, som vil ha mulighet til å ha flertall i driftsselskapet.

I Norge har vi ikke hatt tilsvarende diskusjoner til nå, men investorene i norsk fotball er nå ute etter mer innflytelse i klubbene. Det eksisterende

regelverket er under kraftig press, og vil neppe kunne overleve i mange år fremover. Spørsmålet er mest hva det vil erstattes med? En tysk modell eller en engelsk?

Det er håp

Det er selvsagt ingen garanti for verken sportslig suksess eller sunn drift at en klubb er medlemsstyrt og har et levende klubbdemokrati. Men det er et godt grunnlag for edruelig drift, og man kan i det minste ikke skylde på noen andre når det går i dass.

Stadig flere klubber har nå begynt å jobbe seriøst med hvordan et levende klubbdemokrati kan se ut. I min klubb startes det nå et stort prosjekt for å involvere medlemmene i større grad, et prosjekt som er forankret både på styre- og ledelsesnivå.

Norsk Toppfotball har også henvendt seg til Norsk Supporterallianse for å se om supportere og toppklubber kan jobbe sammen om å skape levende og bærekraftige klubbdemokratier.

Gunnar Martin Kjenner kom denne måneden med en oppfordring til alle oss som er glad i klubben sin: - Svaret er at supporterne melder seg inn i klubbene og velger det styret som støtter deres saker.

Selv for meg som hater Vålerenga dypt og inderlig, har jeg ikke noe ønske om at dere skal forsvinne. Så meld deg inn i Vålerenga i dag. Vær med å utvikle et levende klubbdemokrati og skap en levedyktig klubb.

EngaTifo trenger folk

EngaTifo satser hardt mot 2012, og ikke minst mot 2013. Vårt mål er å sette farge på Vålerengas kamper og hos oss er alle som er motivert for litt frivillig innsats velkomne. Vi tilbyr svært lite tilbake, bortsett fra den ubetalelige gleden av å tilføre Vålerengas kamper ekstra snert.

Kan du:

- ... ta maling fra en bøtte og smøre den utover ett gitt område?
- ... håndtere en symaskin og sy noenlunde rett frem med 5-10 cm feilmargin?
- ... tegne morsomme, tøffe eller søte figurer?
- ... tusje etter en strek på ett stoffstykke?

Send oss en mail på tifo@klanen.no om du har noe å bidra med!

Supporter- køppen 2012

Sogndals Saftkokaradn skal arrangere årets kjøp. Andre helgen i september skjedd det hele, i skrivende stund så er ikke hele opplegget klart. Det kommer seinere og da blir det lagt ut på klanen.no. Men har du etag eller er du en enkeltspiller?

Ta kontakt med Mikkel på kjlstrup.mikkel@gmail.com. Han trenger navn på laget, kontaktperson med tlf og mail slik at man har all info. Skonummer og lagoppstilling trenger vi ikke, men spiller du over 3.div så kan du glemme å være med.

Køppen skal hjem!

Klanen.no trenger folk

Er du flink med data, kjenner til vBulletin og liker og gjøre ting lett for andre? Da vil arbeidslaget bak Klansforumet ha tak i deg.

I forbindelse med at forumet er oppgradert har det fått en hel masse nye, flotte og fiffige funksjoner, som ingen veit om fordi vi ikke har en skikkelig bruksanvisning. Om du har god greie på data kjenner du nok helst til dette under begrepet «FAQ» (Frequently asked questions).

Vi søker altså deg som systematisk kan arbeide deg igjennom forumet, og utarbeide en god og lettfattat bruksanvisning, slik at de om ikke er så flinke får glede av funksjonene.

Lønn får du i himmelen, såklart.

Kontakt oss på klanenno@klanen.no om du kan bidra med dette.

Hatet som forsvant

■ **Tekst:** Marius Wievegh
 ■ **Foto:** Carina Andri a Johansen

Det har v ert mange hatoppgj r for oss hockeysupportere oppgjennom  ra, men i dag er de fleste borte. De som har levd en stund husker godt den intense rivaliseringen mot Furuset. Det går fortsatt gjetord i ganga på Jordal om disse oppgjørene og om hvordan folk sto timesvis i k  for   henge opp under taket mens det foregikk sverdslag ute på isen. Dette oppgjøret er for lengst forsvunnet og det samme er Furuset. Noe Oslo-derby har vi ikke hatt siden disse oppgjørene, selv om Manglerud Star spiller i samme liga er det alt for små og dårlige til at det skapes noe spesielt engasjement rundt disse oppgjørene.

Ettersom Furuset ble betydningsløse var det Storhamar som plukket opp hansken og utfordret oss i toppen av norsk hockey. Dette ble et klassisk by mot land-derby hvor det skjeddte ting både på og utenfor isen som man ikke trenger   gå nærmere i detalj på da noen av disse sakene sikkert ikke er foreldet enda. Det var mye folk både på Hamar og på Jordal når disse oppgjørene sto og det var ikke et spor av kjærlighet noe sted. Selv om det ikke er like mye luft i denne ballongen heller lenger merker man fortsatt at det er mye historie og prestisje i disse oppgjørene. Dette et lag man ikke skal tape mot selv om vi har hatt for vane   gjøre nettopp det de siste årene. Kanskje dette også er med på   bidra at litt av hatet mot nettopp Storha-

mar er i ferd med   engasjere igjen. Mjøsas uringule svaner har hatt problemer de siste årene og har ikke helt klart og henge med i toppen, men på tross av det har de fortsatt klart   gjøre livet surt for oss fra Oslo  st. I skrivende stund pågår det et kvartfinaleoppgj r mellom oss og b nda som Storhamar leder 2-1 i kamper, og ingenting er i ferd med og ødelegge dagene mer for meg en nettopp det. Da vi røyk ut av kvartfinalen mot Lørenskog i fjor var det første gang på 40 år at det spiltes semifinale i norsk hockey uten Vålerenga. Dette skal aldri skje igjen og det skal i hvert fall ikke skje mot Storhamar. Da er hele sommeren ødelagt, og barn vil bli sendt på Hud y i stedet for   bli med foreldrene på sydentur. At det er nettopp Storhamar som kan stikke kjepper i hjulene v re vekker gammelt hat, og vi kan jo håpe at dette oppgjøret er på en oppadstigende kurve. For er det noe vi trenger mer av for vår del er det hatoppgj r.

For noen år tilbake ble det mye oppstyr da Lørenskog ble dollarmillion rer over natta og startet er raid mot Vålerenga som man aldri har sett maken til. Lørenskog som er ingenting i norsk hockey, ønsket   bli et topplag så fort som mulig og fant da ut at den enkleste løsningen var og stj le alt som var av V lerengaspillere. At penger og hus med hage ble for fristende for noen av våre viser bare at horer også kan trives i landlige omgivelser og derfor ikke bare er et byproblem. De første  ra var det

mye gruff mellom både laga og supporterne. Etterv ert har det dabbet av også her, i hvert fall på supportersiden. At Lørenskog sine supportere har en gjennomsnittsalder på 14,3 år, samt at de har brukt en hver anledning til   kopiere v re stunts, gjør at det sånn rent supportermessig ikke er helt den store kampen. Skulle man være uheldig og fike til en Lørenskog supporter ville man bli tiltalt for barnemishandling, og det sier seg selv at ingen ønsker det. At Lørenskog også minner uhorvelig mye om både Spektrum Flyers og Bergen Flyers bidrar til at de fleste trur at denne døgnfluen er over f r det kan dannes noe hatoppgj r over tid. Lørenskog er ikke kommet for   bli, men fram til de forsvinner vil de bare være den irriterende omplasserte lillebroren som tar litt for mye oppmerksomhet fram til han forsvinner igjen.

Vekselsvis har det også oppstått noen tumulter mellom diverse idrettslag fra Østfold. Sparta har v ert oppe og yppet seg både sportslig og supportermessig. I Sarpsborg er det kun en ting som engasjerer og det er hockey. Det sier kanskje det meste n r e-verket stenger av strømmen i hele byen utenfor sesong. Rivaliseringen mot Sparta er for det meste skapt av Sparta selv. Bare det   klare   utnevne seg selv til Hockeytown samt skilte innkjørselen til byen sin med det samme skiltet sier litt om den totale mangelen på kreativitet på landsbygda.   kjøre en tro kopi av det Detroit Red Wings har gjort er like dumt og fant sil st som om vi skulle kalt Oslo for the Big Apple. Gleden var derfor stor da disse byskiltene ble funnet i pissoaret på Bohemen hvor det fikk unngjelde for resirkulert  l en hel kveld f r det ble sendt i retur til Sarpsborg og hengt opp igjen. Så når du ser folk med gule fingre i Sarpsborg har det ingenting med tobakksrøyking   gjøre. Sparta-supporterene minner mest om en gladkristen folkesh yskole på tur hvor det meste handler om   forby ting, men siden vi tross alt nevner dem kan vi jo ikke si at det ikke engasjerer.

  Lordag 10. mars utlignet Vålerenga til 2-2 i kamper mot Storhamar.

De siste oppgjørene det har v ert rabalder rundt er nok supporterne til Stjernen, som har yppet seg på Jordal et par ganger. At det hele kulminerte med et litt dårlig planlagt pyroshow i Stjernehallen med påfølgende evakuering en times tid kan være startet på noe som kan ligne et skikkelig hatoppgj r igjen, i hvert fall fra supporter siden. At vi klarte   bli lagt for hat i en hel by etter denne kampen kan ikke kalles noe

annet en suksess, for personlig har jeg ingen behov for   bli elsket noe sted i Østfold.

Hockey'n trenger rivalisering som engasjerer og hatoppgj r er ikke noe negativt selv om diverse forbund ønsker at vi alle skal fremstå som en felles speider forening. Rivalisering og hat engasjerer og trekker folk og det er noe vi trenger mer av fremover. Likegyldighet er den største trusselen for suppor-

tere og publikum og dessverre ser vi at forbundene trekker massene mer og mer i den retning. Jeg mener ikke at vi skal gå rundt og hate alle, men vi trenger ikke elske alle heller. Selv elsker jeg Vålerenga, og har du tenkt   frar ve oss poeng er du min fiende.

Som en mager trøst kan vi jo alltdis hate dommeren om vi ikke f r noen andre lag   hate.

Fotballfordommer og folk

To bekjennelser og en advarsel

«De andre» er et for interessant tema til at jeg klarer å la være å skrive noe... Så altså: LILLESTRØM, LYN, KOLERA og AIDS – rekkefølgen var ikke tilfeldig!

LSK: Erke-bønda fra Orderuds nære omegn – stedet som selvfølgelig aldri skulle blitt bebygd av tenkende mennesker pga. Glommas ekle uvane med å flomme over med ujevne mellomrom, men som altså ble bebygd likevel – med traktorfotballens hjem og tempel på Åråsen, hatet av de aller fleste som liker god fotball og aller mest hatet av oss!

Og så Lyn: Mindre verdt omtale i dag (men man veit jo aldri om de karrer seg oppover igjen). Clubben med alle navneskiftene fra den rikere delen av byen vår med de gjerrigste lederne og Norges mest klonede, kjedelige supportere; gjengen som bygde det lille de hadde av identitet på det at de «alltid slo Vålerenga». Og da dette rakna, så rakna de og klubben med – og nedover gikk det... Nok om de to – så langt.

Kolera og Aids er også ille...Ca. slik tenkte jeg brukbart lenge om de jeg så som hovedfiendene til Vålerenga – hovedfiendene våre. De verste eksemplarene av «de andre» som fantes. Ok, jeg hadde noen greie kollegaer som faktisk holdt med Lyn, men de jobba jeg lite med – og som Lyn-folk flest, var de ikke så interessert og gikk sjelden på kamper. Jeg visste også om en rimelig oppegående LSK-supporter – en ihuga en også – men han regna jeg som «unntaket som bekrefta regelen». LSK var basisc bare primitivt og Lyn var bortsett fra å være

unødvendig og kjedelig først og fremst feil. («FC Lyn Oslo» = Feil Club i Oslo; Lyn). Jadda.

Men altså, man blir eldre. Jeg har blitt eldre og opplevd litt mer og opplevd litt flere folk. Noen av disse folka har da altså vist seg å være Lyn- og LSK-supportere og de har fått meg – ufrivillig – til å revurdere oppfatninga av disse to artene av supportere.

Hvordan skjedde denne holdningsendringa mi? Den var faktisk fotballrelatert – veldig fotballrelatert: Jeg har ei datter. Hun syns det er gøy å sparke ball. Etter hvert skulle det startes jentelag i den lokale klubben og jeg ble med som en av trenerne for det laget. Snart vokste laget i antall – de spilte i cup og etter hvert i serie og.

En god del jobb og enda mer gøy! Flere voksne ble med og tok ansvar og tinga funker rimelig bra. Og en av de mest ålreite som ble med blant lederne, viste seg av alle ting å være Lyn-supporter! Han hadde til og med en grei forklaring på hvordan det hadde skjedd at han hadde begynt å heie på Lyn. (Stikkord: Gjett hvor han vokste opp!)

Så her har altså ungen min (som seff heier på VIF og har drakt, skjerf, Oslokonge-kosedyr m.m.) over noe tid nytt godt av bl.a. en Lyn-supporters genuine kjærlighet til fotballen. Han syns nemlig også at fotball er gøy og at unger som spiller fotball er noe av det artigste som fins. Vi er til og med enige om dette og opp til flere andre ting innafor norsk og internasjonal fotball.

Jeg må egentlig begynne å skjerpe meg – for da Lyn rykka opp fra 4. til 3. divisjon i høst, gratulerte jeg ham og kjente et snev av glede på hans vegne(!). For han gleda seg virkelig – omtrent som jeg gjorde da Vålerenga rykka opp i 2001.

Jaja, fordommene mine mot Lyn-supportere har altså fått et solid skudd for baugen og kan få flere... Men LSK-supportere da? Mindre håp om å treffe intelligent liv der! Tja? Å bli kjent med noen av fienden PÅ Åråsen stadion, er jo uaktuelt, men så var det disse ungene da.

Etter en periode med litt ekstraarbeid for å bidra til at et enda yngre jentelag kom i gang, så rakk jeg, før jeg måtte trappe ned, å oppdage at en av de dedikerte trenerne for dette laget faktisk var Lillestrøm-supporter(!). Jeg husker ikke hvor mye jeg hadde flagga VIF-tilhørigheta mi underveis, men den tyter vel ut og er vel bra synlig.

Uansett, han og jeg, og etter hvert noen flere, fikk i gang dette yngre laget. Bra folk der og: glade i fotball og glade i unga. Først etter noen måneder fortalte han andre at han var LSK-supporter. Jeg tror han gjorde klokt i å vente med den info'n – for da var det for seint; det var vanskelig å se på ham som noe annet enn en grei kar som hadde et hjerte for fotball! Han hadde til og med en grei forklaring på hvordan han hadde begynt å heie på LSK (stikkord: Gjett hvor han vokste opp!?)

Så altså: «de andre» – til og med representanter for de verste av dem – kan være helt «ålreite dyr» – egentlig kan de ha skremmende mye til felles med

oss. Og fordommer mot disse «andre», har kanskje ikke så stor sjanse når de møter «real people»?! Jeg har faktisk begynt å skjerpe språket mitt noe når ungen kan høre meg. Måtte jo lure på hvor ei av jentungene på treninga hadde det fra, når hun ikke ville ha på seg gul overtrekksvest med begrunnelsen: «Æsj, gult er Lillestrøm! Vil ikke ha det!» – og så pælma hun vesten i bakken...

Kan ikke huske å ha oppfordra til noe sånt (og jeg fikk henne til å ta den på: «Hallo! Det står «Comet sport» på'n ikke LSK! Få'n på deg nå og spell!»). Men min egen unge har kun ett plagg som er gult. Det ble godkjent av far – på disp og under tvil – da hun forsiktig påpekte at det var bilde av en surfer og ikke noe som hadde med LSK å gjøre. Mulig medspillernes holdning til gul farge kom fra henne. Gult er bare ikke kult... Så, vel: helt fordomsfri er jeg da ikke, men jeg har måttet si til ungen ting som: «Du kan komme til å møte folk som du blir venner med og som heier på LSK! For det fins ålreite folk som heier på Lillestrøm». (Det hørtes rart ut å si dette første gangen, må bare innrømme det.) Kanskje er det litt flaut at det er nødvendig å si sånt, men å holde kjeft om det hadde nok vært verre.

Så advarselen til alle som vil slippe å bli for godt kjent med motstanderes supportere som bra folk, er: Hold dere langt unna arbeid med barnefotball!! Der blir man skremmende samstemt med både bøfler og «Preben» (og Bergensere og whatnot) og kan utvikle usunne sympatier...

MEN om jeg kan like folk som er Lyn- og (til og med) LSK-supportere, så er jeg fortsatt ikke særlig begeistra for de to klubbene. Og jeg er glad for at jeg vokste opp i tilstrekkelig avstand til kjerneområdene deres. For jeg har til og med en grei forklaring på hvordan jeg sjøl begynte å heie på Vålerenga, nemlig: DET ER OG BLIR BARE ETT LAG I NORGE!! Så får vi bare leve med at ikke alle har skjont like mye som oss Vålerenga-supportere!

Paul Erik Norton

Vårt forhold til Lyn og Lillestrøm er ikke det beste. I hvert fall ikke på banen eller stadion. Artikkelforfatteren antyder at det kan finnes bra folk der likevel. Foto: Kevin Skjøthaug

Hun holder med Start og representerer oss ...

Christina Magnussen holder med Start, og er dermed definitivt «den andre» for oss som holder med Vålerenga. Samtidig har hun lang fartstid som pådriver for nasjonalt og internasjonalt supportersamarbeid. I øyeblikket er hun vår representant i Football Supporters Europe.

■ *Tekst: Kjell Henning Thon*
■ *Foto: Privat*

- Jeg har i hvert fall ikke fotballinteressen hjemme fra. Jeg så fotballkamper på TV, men ville bli fotballsupporter. Nå forsøker jeg å gi mer tilbake til daterteren min.

Christina forteller ivrig på Kristiansands-dialekt, og er et tegn på likhetene og forskjellene mellom oss som fotballsupportere.

- Da jeg skulle på min første kamp på Kristiansand Stadion, dukket ikke de jeg hadde avtalt å gå sammen med opp, og jeg måtte ta kontakt med andre på puben.

Denne pubturen i 2000 ble starten på en kontakt med supportermiljøet i Kristiansand, og fra første stund ble hun frelst.

- Jeg gikk på alt: Hjemmekamper, bortekamper og andre arrangementer. Og neste gang det var årsmøte i supporterklubben ble jeg med i styret. Litt senere ringte Vegard (Hjermundrud, Kanari-Fansen og NSA, red anm.) og lurte på hvorfor Tigerberget ikke var påmeldt til supportercupen i Trondheim, så jeg tok med meg noen folk og dro. Det ble mer etter hvert.

Fort ble Christina valgkomiteemedlem og senere styremedlem også i NSA, og etter hvert i internasjonale FSE.

- Det var naturlig å ta ansvar og dra lasset, sier hun. Og omtaler vel egentlig mest av alt et karaktertrekk ved seg selv.

- Jeg sitter ikke på sidelinja og sutrer over at folk ikke gjør noe. Hvis alle

hadde vært bedagelige sørlendinger, ville ikke mye skje. Men på den tida jeg kom inn i supportermiljøet i Kristiansand, var det et godt miljø med et godt samhold. Vi var en ganske liten gjeng som hadde lange netter med fanzinemekking og tifosying.

Endring

- Når du ser tilbake på disse årene, hvordan har fotballen endra seg?

- Fotballen har ikke endra seg, men alt det rundt er helt annerledes i forhold til i for eksempel 2001. Som supporter merker jeg at jeg er mye lenger unna klubben nå enn da, og det handler nok om alle de pengene som er pøst inn og sløst ut av Start. Den tettheten som var gjorde også noe med identiteten.

Som et levende eksempel på endringen har nedslitte Kristiansand Stadion blitt erstattet av topp moderne Sør Arena i en stadionutbygging som kanskje har kostet mer enn den smakte på Sørlandet.

- På mange måter savner jeg Kristiansand Stadion. Den er historie, men da vi var der var det ikke fokus på regler. Alle hadde heller et fokus på å ha det gøy, og slik var det!

- For oss som tilreisende var det kanskje ikke så gøy å betale masse penger for å stå i en skråning hvor grunnlaget var gjørme.

- Jeg tror aldri jeg har vært så flau som da Start som første klubb brøt 150-kronersgrensa for bortesupportere, og gjorde det med helt elendige fasiliteter. På denne tida var det vanlig å betale en hundrelapp for å gå inn, og vi hadde rimelige drakter og effekter. Jeg tror terskelen i dag er høyere fordi alt har blitt så dyrt.

➔ Med øl i hånda under FSE-konferansen i København sommeren 2011, slik vi er vant til å se Christina.

Best og verst i Start

- Det var i 2003, bortetur til Haugesund. Vi kjørte buss vestover, og i Stavanger fant flertallet på bussen ut at vi skulle stoppe på Beverly for å se en Premier League-kamp. Jeg og ei til var imidlertid veldig klare for å komme fram, og heiv oss i en taxi. Rakk akkurat ferja til Karmøy, og på turen over klarte vi å fikse oss haik med et ungt par som egentlig bare skulle i land. At vi sang Start-sanger og koste oss med CB i baksetet var ikke noe problem. Kampen dagen etter tapte vi så det sang etter. Det var nok det eneste kjipe på hele turen. Full buss til Haugesund eller andre bortekamper for den saks skyld, er ikke akkurat hverdagskost her nede lenger!
- Ellers var 2005-sesongen helt uvirkelig, både på det gode og dårlige. Vi skårte sesongens første mål, og ledet sesongen derfra og helt til siste serierunde. Vi spilte god fotball hele tida og mista gullet til dere på en omstridt offsideavgjørelse i siste kamp. Det var uvirkelig. Og det viser hvordan en fotballsupporters følelser følger en berg-og-dalbane.

Tigerberget/ Menigheden?

Høsten 2004 skiftet supporterklubben Tigerberget navn til Menigheden. Et navn som var humoristisk ment, men som i dag står i fokus når man skal se på hva som har gått galt i supporterklubben. På siste årsmøte møtte det opp sju stemmeberettigede, et lavere antall enn antall styremedlemmer valgt ved årsmøtet før det.

- Det er ganske mye aktivitet rundt Start, men mye av dette skjer i egne fraksjoner, så nå har vi et fokus på å ikke forvente enighet om alt, og heller samarbeide om det man er enige om.

- For meg spiller ikke navnet Menigheden noen rolle, og jeg tror kanskje at noe av problemet heller handler om sesongen 2005, og hvordan vi ikke taklet den sportslige suksessen vi hadde da. Som supporterklubb ble vi utydelige, og den kommersielle delen med å drive butikk ble mer sentral enn det å være supporterklubb. Gjennom

➔ På tribunen.

dette oppsto det også en avstand, og da vi senere flyttet til Sør Arena, fikk vi en arena uten noen positive opplevelser, enten det gjelder sportslig eller ellers. Dermed er det lite å holde fast i.

Startfansen har imidlertid bestemt seg for å forsøke å gjenskape noe av det gamle, og 15. mars (etter at dette er skrevet, før det er sendt ut) var det derfor ekstraordinært årsmøte, hvor hovedpoenget var et navneskifte tilbake til Tigerberget. Målet var å komme tilbake i riktig retning i forhold til aktiviteter, fokus og grunnprinsipper.

- Tanken er jo at vi har en historie og forankring i Tigerberget, og at dette en gang formet et engasjement og bånd til klubben som vi ønsker å ta vare på.

NSA

- Nå er det noen år siden jeg har vært i styret her, sier Christina, og intervjuet foregår mens vi sniker oss unna et innlegg på NSAs årlige supporterkonferanse på Ullevaal Stadion.

- Men jeg har jo etter hvert skjont at det vi gjorde på denne tida var mye mer politisk enn jeg tenkte på det som den gangen. Vi utarbeidet strategier for hvordan vi skulle få Fotballforbundet til å høre på oss, og etter å ha snakket med supportere fra resten av Europa, skjønner jeg jo at vi er veldig heldige som både har en dialog med forbun-

➔ Som øl-sjauer.

det, og at vi også klarer å nå fram med meningene våre ganske ofte.

NSA som sterk organisasjon har vokst fram gjennom forrige tiår, og i tillegg til dialogen med og presset man har hatt på NFF, har NSA også gjort arbeid med å megle mellom klubb og supportere når det har blitt fastlåste situasjoner. Det aller viktigste med en organisasjon som NSA er likevel det enorme kontaktnettverket man skaffer seg rundt i andre supporterklubber, noe som gjør at man styrer unna negative hendelser.

FSE

Sommeren 2005 dro Christina på konferansen til den engelske fotballsupporterorganisasjonen Supporters Direct, hvor hun snakket om hvordan samarbeidet mellom NSA og NFF fungerer, og hvordan supportere kan få større innflytelse.

Dette internasjonale arbeidet ga mersmak, og da Football Supporters Europe ble startet i forbindel-

➔ Og på dugnad.

se med en tilsvarende konferanse i London tre år senere, var Christina medlem i det første interimstyret. Siden har hun blitt gjenvalgt på konferansene i Hamburg, Barcelona og København.

- I FSE jobber jeg mye med de spørsmålene som opptar meg, som pyroteknikk, en utstilling om kvinnelige supportere og et prosjekt som tar for seg hva det vil si å være godt vertskap. Alle disse feltene handler i hovedsak om tillit, og på dette feltet har vi kommet mye lenger i Norge enn mange andre steder. NFF er ikke perfekte, men de tør å ha et prøveprosjekt med lovlig blussing, og da er vi veldig heldige. Dette prosjektet er noe mange andre land har lyst til å forsøke, men det kan gjerne være for mye mistillit mellom klubber, forbund og supportere til at man får det til. Og akkurat det samme når det kommer til verstskepsspørsmålet. Vi samarbeider og snakker med politiet for å fortelle hvordan vi vil ha det. De er ikke alltid enig, men det er en dialog. Noe slikt er utenkelig i en del land lenger sør, der supporterne frykter politiet.

- Og hvordan er det å kombinere dette arbeidet med å være alenemor?

- Jeg hadde ikke barn da den første konferansen ble holdt, så det var lettere da, men jeg passer jo på å sjonglere det slik at det går sammen. Verden endrer seg bare litt.

Det har vært en kort vinter for mange, særlig så lenge man er supporter og en meget aktiv supporter også, som for eksempel på det lille tettstedet som heter Lillestrøm. Der gikk det ikke mange timer og minutter før man allerede hadde event på Facebook, laaaaang tråd på det de kaller Norges beste forum og tifoarbeidet var allerede i gang.

Man skal jo møte Søpla, eller Vålerenga som de fleste andre liker å kalle det. Man skal gjerne gå i tog til kampene mot oss, hisse opp naboer som «er» Vålerenga-supporter og det er ikke måte på. Eller man skriver på det som blir den årlige utgaven av Humbug & Kanari. Fikk til slutt tak i en stor bunke av den ene de greide i fjor og greier man ikke bedre enn dette som supporterklubb, ja da burde man heller la være å gi ut noe på papir.

Mens vi er inne på papir, det er alltid spennende å se om det kommer noen nye fanziner i år. Eller blir det med praten på de fleste? Starter med Drammen, der lukter det en ny uavhengig fanzine kalt Bakgården. Hva slags bulkete gjeng det er er jeg ikke helt sikker på, men jeg merker at jeg ikke har sovnet på flere uker. Alltid spennende med nye ting. Erre 24 sider og 20 spenn, er det bare piss eller er det «WOW dette er nye Barten azz?»

Det ryktes også om et comeback for Blåmandag og ikke gleder mer enn det. Andre nyheter på ryktebørsen er ny fanzine i Fredrikstad, og da noe helt annet enn medlemsblekka de har gitt ut der. Gir man ut noe uavhengig så blir det fort litt mer morsomt, selv der nede i Plankebyen. De fikk en god bunke inspirasjonsblekker av meg under supporterseminaret.

Bergen har også ligget nede med brukket rygg lenge, men det ryktes om noe nytt og det gleder alle der hjemme som fortsatt liker papir. Ellers så fortsetter vel både =Enga og 1899 og noen andre gamle travere. IKAROS' Østkantpakke var bare et blaff virka det som. Ellers så er det i skrivende stund klart at =Enga sender radio en time annenhver uke på Klanens webradio fra peisstua på Vålerenga Vertshus. Om alt mellom himmel og jord innen supporter verden og fanziner. Følg med i dagspres-

sen og klanen.no for nærmere info. Går du glipp av sendinga så blir det såkalt podcast for de som veit hva det er. Vi er ikke først, Kanari-Fanzen har hatt dette siden 2007 allerede, uten at noen veit om det.

Oddrane supporterklubb var for ca. ti år siden oppegående og hadde kreative sjeler som holdt på med Ultras Beierporten, forum og ikke minst en dagbok som nesten slo VPN i å være morsom. Men kreative sjeler gir seg og overlater det til hardcore håndballsupportere og vips har man Rune Tribune på en jævla sur trompet og mye annet. Ikke minst et firma som donerte en signert drakt og overskuddet skulle gå til båthorn til supporterklubben. Drakten ble solgt for 750 spenn, får mye horn for det og ikke minst mye latter rundt omkring i supporter-Norge. Nei, savner gode gamle ildsjeler derfra som for eksempel lagde banneret før en e-kjøp kamp: «We are Odd, who are you?» He he.

Hvorfor er det en nedgang i antall folk som melder seg til tjeneste i diverse supporterklubber? Er det fordi de som allerede sitter på en post ikke slipper tak på det de gjør? Merker jeg er litt bekymra for framtiden. Hvor er den neste generasjonen som skal overta? Rutine er viktig, men det trengs jypplinger som spør og graver og er keene. Se bare på styret til NSA, jeg gjorde et etterlengta comeback da jeg føler jeg kan gi mye og har mye rutine. Men i styret på sju som vi nå er, er jeg nest yngst med 37 år. Yngst i styret er Audun Kjelstrup (nei vi er ikke brødre, men i familie litt ut i det). Han er ungdomsalibiet med under 30 år.

Men er det flaut å gjøre en jobb for supporterklubben? Orker man ikke? Forventer man at andre gjør jobben for deg? Regner med at dette er et problem ikke bare i de små supporterklubbene på mellom 50 og 500 medlemmer men også i de største. Gir folk seg fordi takhøyden var mye større før, eller at man er imot den moderne fotballen?

Fotballen var mye dårligere på 70-, 80- og 90-tallet. Selv om vi slo England en gang og Italia borste. Selv om vi suger på banen, så tror jeg det er veldig mange av de vanlige leserne av Klansropet

som veit hvor langt framme vi er supportermessig. I Europisk målestokk har vi kommet meget langt, så veit dere det, og man skal ikke lenger enn til Nordens skotter Sverige før man nesten blir båret på gullstol og de syns vi har kommet meget langt. Men det er pågang der også, samme med Danmark. NSA har et slags samarbeid med de to landene slik at vi stiller sterkere mot resten av Europa.

FSE (Football Supporters Europe) har sin femte kongress 13. - 15. juli i Istanbul. Mer info kommer på klanen.no eller ta kontakt med styret i Klanen eller NSA. Alltid hyggelig hvis flere joiner dette.

Så hvor skjer de store skandalene i år sett med supporterøyne? Blir Maakeberget nekta adgang på Bohemen? Får ikke Viking Hordene lov å dra på badeland lenger? Hvor mange supporterklubber velger Sandefjord - Strømstad eller motsatt som reisevei? Hvor mange skal ta julebordet på en båt med 50 andre drita supportere? Vinner landslaget hjemme mot England foran 200 som kun synger for Norge? Får Josimar noen konkurranse på magasinfronten?

Skeid Oksene lager statue av Morten Burley Fagerli. Sandefjord får en tredje supporterklubb. De som ikke vil leke «Ultras» i Brigaden og ikke vil være med speidertroppen til Blåhvalane... Hvilken talsmann får munnkurv først og fyken? Hvilket lag tar supporterkoordinator på alvor mest? Hvor mange supporterbøker blir gitt ut? «Min tid i Klanen med olajakke» av Anders Krystad blir nok en hit, samme med boka til Berit Riise. Eller livet som Norges eldste Ultras-supporter med Arne Christian Eggen, 62 år og heier på RBK. Årets radioprogram blir Nye Lirekassen med Richard Jansen, han snurrer fotball-låter som ingen kan. Årets kjeppjaging, blir vel noen noen yplinger som prøver seg og blir jagd rundt i et kjøpesenter. Men hvor? Kommer neppe til å skje...

Dette blir en spennende sesong, den norske serien er jo hakket under Bundesliga, Premier League og La Liga... Lykke til, denne spalten følger alle med argusøyne og ser vi dårlig så spør man bare.

Klanens masterstipend

Klanen deler ut inntil tre stipender pr. år på 15 000,- til studenter som skal skrive masteroppgave med problemstillinger som er av interesse for Klanen eller Vålerenga.

Søknadsfrister: 1. mars og 15. oktober

Søknaden sendes til masterstipend@klanen.no

For mer informasjon, se www.klanen.no/masterstipend

Nedturen som egentlig var en opptur!

■ **Tekst:** Jaromir Selanne
■ **Foto:** Inge Wallumrød

Vålerengas iskrigere har kjempet seg igjennom årets 45 GET-ligakamper. Når regnskapet ble gjort opp viste det seg at Vålerenga var det tredje beste laget. Alle de som møtte opp i den siste seriekampen hjemme mot Lillehammer opplevde nok dette som en nedtur der og da. Sølvglapp, og det ble bare tredjeplass. Vinnerkulturen sitter i vegga på Jordal, og med 53 pokaler stående i pokalskapet vil jo alltid en tredjeplass føles litt sært. Men om man tenker over saken kan man ikke la være å se på årets medalje som en gedigen prestasjon.

Med en i utgangspunktet tynn stall har det ikke vært lett for Vålerenga heller. Flere av lagets profiler har vært skadet, fått latterlige karantener eller forsvunnet til utlandet.

Justin Donati tok GET-ligaen med storm, og pumpet inn poeng i de kampene han fikk spille. På 21 kamper ble det intet mindre enn 51 poeng på den lille canadieren, før hodeskadene satte han ut av laget.

Brede Csiszar forsvant etter hvert med prolaps. En skade man får gjort lite med, men som var merkbar for et lag med lite backer i utgangspunktet. Det går visse rykter om at Csiszar skal ha lagt opp, men dette er ikke bekreftet av noen holdbare kilder.

Mats Roselli Olsen ble solgt til Sverige for en solid slump gullpenger. Penger som kommer godt med i en slunken klubbkasse, men som likevel merkes sportslig.

Ellers kan det jo nevnes at Ishockeyforbundets disiplinærkomité gjør alt i sin makt for å fjerne underholdningsverdien i norsk ishockey. Shay og Logan Stephenson har spesielt fått merke de særnorske tolkningene av reglene. Steffen Thoresen måtte stå over en tredjedel av sesongen,

og Vålerengas spillere har stort sett blitt utvist for ting alle andre gjerne slipper unna med.

At man likevel kom på en tredjeplass er mye takket være «kampene» mot Manglerud Star, Frisk Asker og Stjernen. Femten seire av femten mulige har det blitt, med 73 plussmål. Uttrykket «så jævla enkelt» har aldri passa mer enn i kampene mot disse lagene. Nå skal det nevnes at Stjernen kom seg mot slutten, vant noen kamper og etter hvert så ut som noe som kunne kalles et ishockeylag, men det var alt for seint. Og mot oss var de aldri engang i nærheten.

Over halvparten av Vålerengas 88 poeng har blitt hentet mot disse tre lagene alene. I en serie der tre av lagene ikke kan karakteriseres som noe annet enn rundingsbøyer, har det likevel vært mulig for Vålerengas tynne mannskap å holde tritt med toppen. Dette kalles vinnerkultur, og da har vi kunne tåle noen tap her og der.

Tapene som har gjort mest vondt for et Vålerenga-hjerte er nok i kampene mot Storhamar. Der har de gått for lokal forankring. Dette gjør sitt til at de yter 130-140 % i kampene mot oss. Selv om VIF har vært best i flere av kampene har de gule snudd, vridd og vendt seg tilbake til seier. En seier ble det riktignok, og den smakte utrolig godt. I skrivende stund forbereder Vålerenga seg til kamper mot Storhamar i sluttspillet, så får vi se om vi kan snu trenden der.

Helt på tampen av overgangsvinduet kom også nyheten om at Kenneth Larsen var tilbake i VIF-drakta. Det var ikke så gøy på Metrostøtteren når alle butikkene hadde vært besøkt tre ganger, og dermed ville Larsen hjem. Det fikk han heldigvis lov til. Larsen kommer utvilsomt til å ta rollen som lagets rutinerste styrmann, og det er for å si det mildt sårt tiltrengt.

Her kan du selv skrive om Vålerenga hockey i sluttspillet

The Double

■ **Tekst:** Hjesus
■ **Foto:** Lisbeth Halvorsen

Vålerenga sikra seg the double søndag 11. mars. Etter et overbevisende seriestpill, der ishockeyjentene til slutt vant med seks poengs margin, var de direkte kvalifisert for semifinale i NM lørdag 10. mars. Og de trengte slettes ikke gå over bekken for å hente motstanderen. Bydels- og garderoberival Jordal sto på motsatt side, klare til å slåss for både seier og finaleplass i NM, istid og garderobeplass på Jordal, og ikke minst heder og ære i de nyhetsmediene som ikke var opptatt i Holmenkollen og Ruhpolding. For de som måtte lure hvem det var som huska at det skulle deles ut kongepokal i Grünerhallen denne helga, det var kun de tre store: Klanens Web Radio, Klan-sropep og Vålerengutten.

De framfottede hadde store forhåpninger til en fartsfylt og tøff semifinale. Det hjelper nemlig ikke med en kjølig ishall, det går alltid minst en kule varmt når det er bydelsderby mellom Vålerenga og Jordal. Semifinalen i NM var således intet unntak – til stor glede for de framfottede Vålerengapatriotene. Og om adrenalinet ikke lå tett opp mot hjelmen allerede før kampen starta, så var det i hvert fall der allerede etter første periode. Jordal hadde noe overraskende tatt ledelsen og Vålerenga klarte ikke å utligne før helt på tampen av perioden. Dermed øyna outsiderne en mulighet til å snyte Oslos stolthet for en finaleplass. Det skulle tatt seg ut.

I midtperioden kom Vålerenga derimot ordentlig i førersetet og vant perioden 4-0 takket være meget effektivt overtallspill. Og da Vålerenga stakk i fra begynte også fightene nede på isen. Det blei med to små i denne perioden. Klanens Web

Radio skulle til Hamar for en ny hockeypkamp og hadde ikke tid til forsinkelser. Det røyk glatt i tredje periode. For 12 minutter ut i perioden smalt det skikkelig. Fire Jordalspillere mot to Vålerengaspillere. Feigt, selvfølgelig. Jordal burde minst fått med med fire til dersom fighten skulle bli jevn. For snakk om å tape. Ikke bare pådro de seg fem minutters utvisning, matchstraff og en personlig timinutter. Neida, spilleren som fikk matchstraffen måtte nærmest skrapes opp av isen først. Du koddet ikke ustraffa med Vålerenga!

En sånn fight har vi vel knapt nok sett siden Niklas Barklunds glansdager. Ikke det vi forventa å se i en damekamp, men mellom Vålerenga og Jordal kan alt skje. Her er det mye ondt garderobeblood som får sitt fulle utløp på isen. Og selv om kampen i realiteten allerede var avgjort, så får vi vel ta med at Vålerenga fortsatte

det gode overtallspillet og putta ytterligere tre mål i løpet av de fem minuttene med overtallspill. Dermed blei det en komfortabel 8-1 seier og finale mot Astor, som noe overraskende slo ut Sparta med 2-1 seier i den andre semifinalen.

Der semifinalen til Vålerenga hadde starta jevnt, spennende, underholdene, interessant og morsomt skulle finalen utvikle seg stikk motsatt. Trønderne la seg i forsvar og skulle forsøke å kontre inn et mål eller to i løpet av kampen. De la seg så defensivt at det så ut som om Vålerenga konstant spilte i overtall. Det hadde visstnok fungert for dem mot Sparta etter storspill fra keeperen deres. Og hu sto godt igjen hu, men med de avslutningskvalitetene som finnes i Vålerengajentene var bøtta i realiteten vinni allerede etter første periode. Vålerenga leda da allerede 3-0. Andre periode bød derimot på litt mer spenning og trøndere som faktisk forsøkte å angripe. Vålerenga økte ledelsen med ett mål og siste periode bød egentlig på samme opplegg som den første. Dessverre må man si, for når det endelig dukka opp en del Vålerengasupportere på kamp, så var det en motstander som ikke var interessert i å spille hockey. Det var semifinalen folket skulle ha sett. Vålerenga vant til slutt finalen 5-0.

Dermed tar vi av oss hatten og gratulerer damene med både bøtta og serien. Dette var for øvrig den tiende bøtta ishockeydamene skaffer Vålerenga. Er du best så er du fra Vålerenga!

➤ **Kaptein Rikke Tautra mottar kongepokalen av forbundspamp Libæk.**

➤ **Norgesmesterne (bak fra venstre):** Therese Strømstad, Trine Martens, Hege Ask, Hilda Hamberg, Rikke Tautra, Christine Berger, Maja Thomassen, Ramona Wais, Camilla Bakkene, Martine Haraldsen, Anna Nygård, Madelen Rognaldsen, Mathea Fischer, Martine Henriksen, Ingrid Renli, Linea Holterud Olsson, Kristine Andressen, Ragnhild Heinz, Siv Linette Grann, Marlene Günther

➤ **Champagnedrikkning fra bøtta** er en øvelse kongepokalvinnere verdig. Det vet både Martine Henriksen og Martine Haraldsen (med champagneflaske i hånda).

«Nye VIF» klare for Toppserien

Damelaget er forsterket med to toppkeepere, en triksedronning fra Molde og en engelsk targetspiss som skal herje i boksen.

8. oktober 2011: Bomben smeller i Finnmarkshallen da bunnlaget Alta tar poeng mot opprykksjagende Fløya fra Tromsø. Og da er det klart: Ingen kan ta fra Vålerengas damer en plass i Toppserien 2012. Damene vant 1. divisjon og går en historisk sesong i møte. Aldri tidligere har damelaget til VIF spilt på øverste nivå. Aldri tidligere har en klubb, ved egen hjelp, klart å spille seg opp i eliteserien på både herre- og damesiden.

- Hva har skjedd siden opprykket var i boks?
- Vi har prøvd å få inn noen forsterkninger og har hentet to gode keepere i Lill Yvonne Karlsrud og Christine Colombo Nilsen. Vi har fått Tina Wulf og Rebecca Angus, og så er det kommet inn en del andre, som gjør at vi alt i alt har en ganske mye sterkere stall enn i fjor, i tillegg til at vi har noen flere topper, sier hovedtrener Cecilie Berg-Hansen.

På treningsfeltet gikk det spesielt hardt for seg i februar. De som ruslet rundt i Valle-området på kveldstid så kanskje rundt 20 damer løpe rundt på banen med grimaser i ansiktet.
- Vi kjørte mye mengde og hard trening i februar og prøvde å sprengte litt grenser også psykisk for å vise jentene at vi orker mer enn vi tror, og så ønsker vi selvfølgelig å øke kapasiteten.

En av Engas nyervervelser, Christine Colombo Nilsen, ble straks tatt ut på samling med A-landslaget etter sitt comeback. Hun har spilt ti år i Toppserien, og har også vært proff i franske Lyon. Colombo valgte VIF på grunn av trenerduoen

Berg-Hansen og Solveig Gulbrandsen, som hun kjenner fra tiden i Kolbotn. Landslagskeeperen har tro på Enga i 2012.

- Nå har jeg ikke fulgt så mye med de to siste årene, men det inntrykket jeg har, er at Vålerenga ikke er en klubb som kommer til å havne sist, rykke ned og rykke opp igjen. Jeg tror dette VIF-laget er bedre enn mange av de lagene som har blitt litt kasteballer i Toppserien.

- Hvordan er det å se Solveig og Cecilie som trenere?
- Det er faktisk ikke så veldig rart, fordi jeg føler at de var litt småtrenere da vi spilte sammen i Kolbotn for fire år siden. De to har alltid vært sterke personligheter, som har hatt mye meninger og kunnskap om trening. Jeg liker godt måten de vil gjøre ting på i Vålerenga og vet at begge to er kjempedyktige. Jeg synes det er morsomt at de to har havnet sammen i VIF.

Berg-Hansen er svært glad for å ha Colombo på plass, sammen med Lill Yvonne Karlsrud, som også var på landslagssamling i vinter. VIF-treneren mener det er viktig å ha en matchvinner bak både når man skal vinne serien, men også når man som nyopprykket skal sørge for å holde plassen. Fremover på banen har VIF sikret seg to profiler, som forhåpentligvis også skal fremstå som matchvinnere.

- Tina Wulf fra Trondheims-Ørn er den store profilen vår, vi håper hun blir hos oss i mange år, for selv om hun har spilt på U23-landslaget har hun ennå ikke fått ut potensialet sitt. Hun beriker la-

get med teknikk og god ballbehandling og så har hun erfaring fra Toppserien. Becky (Angus) er en råsterk spiller med erfaring fra Toppserien og Allsvenskan. Det er en veldig ærlig spiller som har et godt skudd og er god i boks, sier Berg-Hansen.

- Hva er målet for 2012?
- Målet er at vi skal stå bra fysisk sett og orke mye, og så skal vi tilpasse oss det tempoet Toppserien byr på, i tillegg må vi hamle opp med de lagene vi må slå, altså de under midten, og dra læring og erfaring fra kampene mot de beste. Så får vi håpe at det er nok til at vi spiller i Toppserien i 2013 også.

VIF har forsterket på keeperplass, på midtbanen, på kantene og på topp. Forsvarsspillerne er imidlertid de samme som i fjor.
- Vi skulle gjerne hatt inn en midtstopper med toppserieerfaring, men nå fikk vi ikke det. Elisabeth Bakken, som er 16 år, lærer imidlertid fort og har gjort det bra i treningskampene nå i vinter. Jeg var mer bekymret i starten av januar enn det jeg er nå. Hun er en fotballsmart spiller som lærer fort, og som jeg tror kan tilpasse seg ganske raskt.

- Hva slags fotball skal VIFs damelag spille?
- Vi skal bruke ball og bygge videre med det vi har jobbet med til nå, men vi må bli flinkere til å lese klima og bli litt mer gjennombruddshissige enn det vi var i 1. divisjon. Det å beholde ballen i laget er forsvarsspill det også, vi kan ikke gi den fra oss hele tiden og det er litt derfor vi har jobbet såpass mye med å bruke ball på veien til Toppserien, men det er et mye høyere tempo og mye som skal læres.

Følg Vålerengas damelag på www.vif-damefotball.no og på Facebook «Vålerenga damer i toppserien».

➔ Midtbaneprofil Tina Wulf er ny i vålerengadrakta før denne sesongen. Her avbildet på landslagssamling på La Manga. Foto: Terje Bendiksby/SCANPIX

➔ Målvakt Christine Colombo Nilsen er ny i vålerengadrakta før denne sesongen. Her avbildet på landslagssamling i Asker. FOTO: KRISTIAN HELGESEN/SCANPIX

Et godt stykke Vålerengahistorie

Da Vålerengas damelag i fotball rykka opp til toppserien, sørga de ikke bare for et godt stykke Vålerengahistorie, men også for et godt stykke norsk fotballhistorie. Aldri før har det skjedd at et lag på toppen av herrenes divisjonssystem også kvalifiserte seg til toppen av damenes divisjonssystem. Og det er selvfølgelig Vålerenga som klarte den prestasjonen. Alle som snakker om at Stabæk er der, glem det. Som normal prosedyre er på vestkanten, så kjøper de seg inn overalt. Så også i fotball. Stabæk i så måte kjøpte toppserieplassen til Asker.

■ **Tekst:** Hjesus
■ **Foto:** Inge Wallumrød

Hva så med vårt eget lag? Det lå brakk i mange år, og som en av de som har sjekka ståa med én kamp hvert år fra nedrykket til andredivisjon i 2003 til og med 2008-sesongen, så var det ikke mye engasjement å spore. Hverken hos de som så på – eller hos meg. Opplevelsen av kampene var omtrent den samme som alle utenom nordmenn hadde av Norges fotballandslag på nittitallet. Men i 2009 skjedde det noe drastisk. Cecilie Berg-Hansen kom til klubben og plutselig var det underholdende og morsom fotball. Laget spilte pasningsorientert og egentlig mye av den samme spillestilen som herrelaget etter hvert skulle få. Den store forskjellen er at damelagets sidebacker kommer som et uvær så fort de får sjansen.

Som sjefer gjerne gjør plasserte Berg-Hansen seg der det passa henne best selv – sentralt på midtbanen – på tross av at hu aldri hadde spilt noe særlig annet enn høyreback tidligere. Med Berg-Hansen på midtbanen blei det straks slutt på de evinnelige Flo-pasningene. Det vanka trusler om buksevann, spanskrør og enda verre ting dersom forsvaret lot være å involvere midtbanen – det vil si Berg-Hansen – i oppspillsfasen. Hu gadd slettes ikke å løpe

fram og tilbake slik en forskremt Øyvind Leonhardsen hadde gjort tidlig på nittitallet. Og dermed fant laget den underholdende spillestilen. Og med underholdning på banen begynte også flere supportere å komme seg på kampene. Dermed blei det stemning på sidelinja, noe som toppa seg med at Klanen arrangerte bortetur til Borgen og blussing på tribunen.

Laget var rett og slett overlegne og rykka opp med soleklar margin. De tapte bare én kamp i løpet av

hele sesongen, det var en kamp der Kolbotn 2 stilte med et nesten fulltallig toppserielag, allikevel klarte laget seg bra i den kampen også. Året etter skulle de etablere seg direkte i toppen av 1. divisjon; men første sesongen misssa de opprykket i siste kamp borte i Harstad. Dermed måtte de gjennom en ny sesong på landets nest øverste nivå. Og nå var også Vålerenga favoritter til å rykke opp.

Kampa blei flytta inn i Vallhall, fortet på Vallefellet. Et sted der ingen lag klarte å ta med seg tre poeng fra jentene. Sånt blir det opprykk av og nå er de altså i toppserien der de har planer om å bite godt i fra seg. For Vålerenga kommer så visst ikke til å bli en kasteball i årets sesong – langt der i fra. For oss som følger laget tett tror vi det blir veldig morsomt for oss på tribunen. Ballmagikeren Tina Wulf er garantisten for at vi får frekke og lekne finter, forvirra bønder og stor underholdning. Mange har sikkert sett TV2s sendinger der hu blant annet har lært bort Ronaldos finter til Magne Hoseth og dessuten forberede Tom Høgli på hva som skulle møte ham når Portugal kom. De fintene får vi garantert også se i toppserien. Det kommer til å stå en kø av bønder i pølseboden neste sesong.

Laget har også forsterka seg med to keepere i landslagsklasse og en meget god spiss er også på plass. Det skal bli spennende å følge dem i år. Er det lov å tro på dobbelt seriemesterskap? Da må i hvert fall laget prestere fra sesongstart. De har fått en svært vanskelig åpningskamp. Fjorårets cupmester og serietoer, kjøpelaget Stabæk, kommer i Vallhall lørdag 14. april, det blir ikke bare en utfordring for jentene, men også for Klanen.

← **Trener Cecilie Berg-Hansen.**

Stabæk Support har hatt et par toppseriesesonger å bygge opp interessen rundt damelaget, eller skal vi kanskje kalle det å rive ned fordommene. De kommer sannsynligvis til å stille mannssterke i denne kampen. Det jobbes også for å få engasjert flest mulig syngende Vålerengasupportere nettopp til åpningskampen. Opplegget er riktignok ikke klart ennå, men flere tiltak er på tegnebordet og uansett vil det være en flott oppvarming til herrelagets bortekamp mot Lillestrøm dagen derpå. Og er det én kamp man skal se med damelaget i hele sitt liv, så er det nettopp denne historiske første kampen.

Vær med og skriv Vålerengahistorie lørdag 14. april klokka 15.00. Merk dere tidspunktet!

Hvor går veien videre for Vålerenga Håndball?

Håndballgruppa til Vålerenga fikk leve veldig lenge i skyggen, de gangene man hørte om den var når de fantastiske pantertantene i dameligaen hadde julemesse til inntekt for klubben. De fleste husker at klubben vokste for fort og vips var det alt for mye som skjedde i klubben. Hvilken vei skulle man gå, droppe juniorarbeidet og bare satse på senior eller begge deler?

Skulle man lønne noen? Kunne man selge alt for loen? Skal spillerne tjene noe, kommer det noen folk på kamper osv osv. Mange skjær i sjøen, men når a-laget spilte kampene sine på hjemmebanen til Oppsal, så blirre som at foppallgutta skulle spille sine på Nadderud.

Mye har blitt lovt og synd å si men det har ikke funka så veldig bra. En del spillere har vært trofaste og blitt i klubben. Veldig synd det når det er et eliteutvalg og et styre som sitter på hver sin lille ponni og tror de er cowboyer og eier hele verden. Ja vi gir litt lønn og andre goder før man nesten har en sponsorkontrakt på mer enn flaskepanten fra sist nachspiel.

22. mars er det generalforsamling, som det så fint heter, på brakka. Referatet fra det møtet kommer nok på vifhandball.no. Da håper jeg det er et helt nytt styre på plass og folk som virkelig setter tæringer etter næring. For håndballen har virkelig en plass i Vålerenga, men som sagt må man luke bort veldig mye ugress. Det jobbes utrolig godt i juni-oravdelingen, og i skrivende stund er J16 i finalen i Hyundai kjøp, som spilles 14. april i Follo Trykk Arena. Mot hvem vites ikke i skrivende stund. Følg med kjære leser, gjerne på klanen.no. Kræsjer det ikke med noe så hadde det vært kult med noe a la det som skjedde i Horten når herrene rykka opp.

Det er alltid lett å skylde på at andre ikke har gjort jobben. Klanen ble virkelig keene på Hands etter

kjøp-suksessen som nesten endte i finale. Opprettet arbeidslag og virkelig satte denne idretten på kartet. Men vil ikke folk på kamp, så kan vi ikke tvinge dem. Man har jo da opplevd alt fra blussing til tom buss til hjemmekamp i Trasop Arena, til at vi har delt ut årets spiller-pris og at Marius Wivegh har vært maskott for hele laget. Klanen har for 2012 budsjettert med 0 spenn til Hands, fordi jeg gir meg i arbeidslaget og Marius har endelig kommet inn fra benken til styret i Klanen. Ta derfor kontakt med styret@klanen.no hvis du brenner for denne idretten.

Så hvor går veien videre? Mitt forslag er sparebluss mellom 1. og 2. div. for herrer helt til man får opp egne spillere. Det samme innen damer også siden vi har en gylden j16-årgang og håper at for eksempel Julie Tengelsen kommer tilbake den dagen damelaget rykker opp til 1. div.

Hands er mer enn klister på henda, husk det.

■ **Tekst:** Mikkel Kjelstrup

■ **Foto:** Inge Wallumrød

Åpningstider:
Mandag-Torsdag
15:00 - 23:30
Fredag & Lørdag
15:00 - 01:00
Søndag
15:00 - 23:30

Enga

Restauranthus

På hjørnet av Vålerenggata og Smaalendsgata finner du Enga Resturanthus. Dette er en intim Vålerenga-bar med tilhørende Restaurant. Her kan du få alt av matservering, og vi legger også til rette for selskaper og annen moro.

Fra vår bar kan du se alt av Vålerenga's kamper på storskjerm, mens du nyter barens edle dråper.

I helgene har vi deilig Enga frokost med god mat og drikke til en billig penge. Bohembussen starter sin reise til Vålerenga hjemmekamper herfra, så det er også et godt alternativ på kampdager.

Det er ingen hemmelighet at stedet har en sterk tilknytning til Vålerenga. Har du blått blod vil du helt sikkert føle deg hjemme hos oss. Velkommen!

Adresse: Vålerenggata. 5, 0657 Oslo

Telefon: 24 07 17 00

Året før året

Distriktpolitisk talsmann ser fram mot seriestart: Sesongen 2012 blir den nest viktigste av de neste to sesongene. Men det betyr også at den blir veldig viktig!

I 2013 har Vålerenga 100 års-jubileum. Hele Oslo gleder seg, og forventer mye av jubileumsåret. Men først kommer sesongen 2012, og for at jubileums sesongen skal bli som mange håper må mye klaffe også i 2012.

For eksempel forventer Vålerengas trofaste supportere å kunne bruke all tid og penger på å følge Vålerenga dette året – også i utlandet. Det betyr også at Vålerenga er nødt til å vinne i år. Noe annet enn Champions League-spill i jubileumsåret er ganske enkelt ikke bra nok.

Dette stiller store krav til et ganske nykomponert Vålerenga. Årets utgave er ut som en blanding av veldig tynn og veldig spennende. Det er rett og slett vanskelig å spå om vi kan holde følge med Molde, Brann og Viking (mine favoritter), om vi havner midt på tabellen sammen med middelmådigheter som Haugesund og Rosenborg, eller om vi havner i nedrykksstriden med Lillestrøm.

Men vi bare må.

Jeg tror vi må stole på at våre importerte fra Afrika blomstrer og er i stand til å dominere, for at

dette skal gå. En blid, trygg og lun islending er også en forutsetning.

I administrasjonsleddet må ting falle til ro. For delen i forhold til tidligere er at det bruker å bli igjen så få der, at det i hvert fall skal mye til at det blir interne konflikter. Samspillet med sponsorer, media, eiere, breddeklubb og ikke minst supportere er som vanlig sentralt.

I forhold til det siste kan det være spennende å se hva som skjer i forhold til etableringen av supporterkoordinator (Supporter Liaison Officer). Selv om Klanen for lengst har etablert samarbeid med klubben som omhandler arbeidsoppgavene som naturlig ligger for en SLO, kan denne ordningen være med å sørge for at Vålerengas supporterskare øker ytterligere!

I Klanen viste årsmøtet at både drift og stemning er god. Vår deltagelse på NSAs årsmøteseminar viste også at vi ligger lysår foran alle andre supporterklubber både når det gjelder kompetanse, engasjement, organisasjon og ... alt. Sesongen 2012 skal brukes til å fortsette å bygge vår meget imponerende organisasjon, skape enda mer engasjement - og gjøre klart for et 2013 som ingen i Oslo noensinne vil glemme. Vi er allerede godt i gang med planleggingen!

engasjement - og gjøre klart for et 2013 som ingen i Oslo noensinne vil glemme. Vi er allerede godt i gang med planleggingen!

Når det gjelder det noe aldrende hardrock-orkesteret Whitesnake blir det også et viktig år. De nærmer seg riktignok ikke et hundreårsjubileum, men det er heller ikke så langt unna. Ryktene går om nytt album, det er bare å glede seg. Når det gjelder liveopptredener fra David Coverdale & co. vil jeg etter min siste konsertopplevelse imidlertid sterkt anbefale gamle konsertopptak, for eksempel eksellente «Live... in the heart of the city» fra 1980. Som med Vålerengas fotballherrer var det udiskutabelt et godt år å se Whitesnake live.

Carl Berner

- Når du trenger litt mer enn en plingpils -

Åpningstider:
Hverdager: 09:00 - 21:00
Lørdag: 09:00 - 20:00

Trondheimsv 113 | 0565 Oslo | Telefon: 22871020

Ønsker du å se mer av dette?

Da kan det hende at EngaTifo trenger akkurat deg! Vi er et arbeidslag i Klanen og jobber hovedsakelig med tribunearrangementer utført av supportere. Helt siden midten av 1990-tallet har EngaTifo markert seg på norske tribuner med diverse arrangementer, og har blitt anerkjent både i Norge og i utlandet. Vi utfolder vår virksomhet i stor grad ved hjelp av papirark som danner et «mosaikk» mønster på tribunen, hjemmelagede flagg, bannere og ballonger. Poenget med disse arrangementene er å gi spillerne beskjed om at supporterne er der for klubben og at spillerne blir satt pris på.

Vålerengens Idrettsforening feirer 100års jubileum i 2013. I den forbindelse ønsker vi å etablere oss i et arbeidslokale/lager for å kunne feire denne begivenheten på tribunen. EngaTifo ønsker å leie et lokale med et bruksareal på om lag 100 - 200 kvm. Aktiviteten i lokalet vil variere fra tid til annen, men i snitt ser vi for oss å være til stede 1 - 2 ganger i uka. Vi ønsker å bruke lokale i hovedsak til å sy og male store bannere og flagg. Vi trenger også plass til lagring av div. utstyr. Vi garanterer at vi leverer lokalet tilbake i den stand vi overtar det, om ikke bedre. Arbeidslaget består av frivillige i alle aldre og vi teller pr. dags dato ca. 30 stk. Vi anser vårt arbeid som et godt kulturelt tilbud til engasjerte ildsjeler i et svært positivt miljø. Vi stiller ikke store krav til lokalet annet enn vegger, tak og innlagt vann og strøm.

Som et steg i vår visjon om Vålerengas idrettsforenings verdensherredømme, håper vi at du kan hjelpe oss i vår jakt på et slikt lokale. Ta kontakt med tifo@klanen.no dersom du har noe eller vet noe som passer til overnevnte beskrivelse

Turgruppa informerer: Klanens turopplegg 2012

Av: Jostein Ellingsen, Turgruppa

Turgruppa ønsker å få flest mulig på bortekamp på en hyggeligst mulig måte: Her er opplegget for Klansbussene til bortekampsesongen 2012. For å få informasjon om de private bussene kan du lese mer om dette på klanen.no under turer – private busser.

Hvor finner du turinformasjon?

All informasjon om bussreiser finner du på klanen.no og turforumet. Du kan også følge med på klanen.nos Facebook-gruppe. På disse nettsstedene legger turgruppa ut all informasjon om borteturer: Priser, avreisetidspunkt, turalternativer osv. Alle bussturer annonseres når vi vet hvor mange kampbilletter vi får og når kamptidspunktet er bekræftet.

- Alle busser har avreise fra Bohemen, Arbeidergata 2.
- Alle turer kjøpes i Sjappa.

Våre turalternativer

- Dagsturen. Denne bussen kjører til alle Vålerengas bortekamper! Retur etter kampslutt. Vi forsøker et pubbesøk før kamp, men reiseavstand og kamptidspunkt avgjør.
- Overnattingsturen. Turgruppa setter opp buss, men du må selv booke hotell. Avreise/hjemreise varierer etter kamptidspunkt. Denne bussen kjører hvis mange nok melder seg på. Blir det ikke mange nok, kan den bli avlyst. Det er derfor viktig at du ikke kjøper hotellrom, men kun bestiller, i tilfelle overnattingsturen blir avlyst, for eksempel ved flytting av kamptidspunkt. Klanen kan ikke dekke et eventuelt tap for deg.

Egne bussansvarlige

Hver busstur er satt opp med to eller flere bussansvarlige. Hovedoppgaven til de bussansvarlige er å sørge alt det praktiske på bussen og bestemme på bussen. De bussansvarlige kan du henvende deg til ved spørsmål om turopplegget, røyke- og toalettstopp osv. Det er videre disse herrer/damer som styrer musikken under turen. Bussjåføren(e) har ansvaret for at vi kommer sikkert fram i god tid før kampen etter avtale med bussansvarlig.

KST deltar på alle våre bussturer og sørger for din sikkerhet på stadion.

Reisetips

Har du bestilt overnattingstur må du si i fra i Sjappa om det er aktuelt for deg å flytte over til dagsturen i tilfelle overnattingsturen blir avlyst. Dette for å planlegge rett salg av bussbilletter.

Når du kjøper bussbilletter i Sjappa, er det lurt

om du oppgir ditt telefonnummer, i tilfelle vi er nødt til å gjøre endringer i turopplegget. Da kan vi enkelt nå deg. Likevel, det beste tipset er å følge med på turforumet på klanen.no og/eller klanen.nos Facebook-gruppe for oppdatert informasjon om eventuelle endringer i bussopplegget.

Om klansbussen

Turgruppa har investert i en pc som vi har proppa med det meste av musikk. Bussen er oppgradert med kjøkkenfasiliteter og vi legger til rette for eksotiske varmretter og et utvalg mineralvann. Hvis du for eksempel tar med deg egen ananasskive kan du lage deg en eksklusiv hawaiiburger. Slageren rykende varm toast vil også videreføres.

God mat og drikke i tillegg til fiffig hockeystar med påfølgende dansing og allsang i midtgangen håper vi vil skape god stemning. Både til og fra kamparena. Skulle du slite med et eller annet

Reglement for turer med Klanens turgruppe

Dette er en oppdatering/påminnelse om reglene som gjelder for alle som reiser med Klanens turgruppe. I hovedsak gjelder dette for bussturene, men de vil selvfølgelig også gjelde turer med tog og fly.

- 1) Kjenn din toleranseevne for alkohol.
- 2) Alle ødelegelser må erstattes av den ansvarlige, enten skaden er utført ved overlegg eller kommet til ved et uhell. Ved skader på kjøretøy eller lignende skal reiseansvarlig underrettes, og vedkommende vil da sørge for at Klanen sender en giro når kostnadene av skadene er beregnet. Søl og oppkast går også under denne kategorien.

Brudd på dette forholdsvis enkle reglementet kan føre til at vi setter deg av bussen, enten for da eller for godt.

Vær også oppmerksom på at du både på hjemmearena og bortearena selv må ta ansvar for å følge arrangørens reglement!

God tur!

Klansstyret

over lengre distanser, har vi som oftest medbragt en samlivsterapeut for hygge og pleie. Vår erfaring er at lange vennskapsbånd skapes best under harde distanser i buss. Og vi oppfordrer deg til å reise med oss.

Aldergrense og oppførsel

Det er i utgangspunktet ingen nedre aldersgrense på våre turer, men vi anbefaler at de yngste i alle fall reiser i følge med noen som har vært med på tur før og som kan vise vei. Vår erfaring er at det kan være lurt å ha en skulder å støtte seg på.

Busstur med Klanen er som oftest stor hygge, men vi opplever av og til at noen ikke helt klarer å finne sin plass i systemet. På våre turer forventer vi at du oppfører deg som folk og kjører stil! Uanstendig bondsk og harry oppførsel på våre turer kan medføre utestengelse på stedet og/eller nekt på våre turer ut sesongen.

Eller sagt på en annen måte: Mokkaoppførsel kan medføre en plutselig ilagt lang spasertur hjem. Eventuelt transport for egen regning. Selvfølgelig kan man gå på en smell, men skjer det hver eneste gang, er det bedre å ta toget og gå til stadion. Da har du ansvar for deg sjøl.

Les også vårt reisereglement på klanen.no.

God tur og god reise! Vi sees på kamp.

Kontaktinfo: tur@klanen.no
Hilsen Klanens turgruppe

Foto: Kevin Skjothaug

Årsmelding 2011-2012

Årsmeldingen gjelder perioden 9.3.2011 - 7.3.2012.

Styret har bestått av Svein Erik Vålerenga Bakke, Daniel Katirae, Christian Kjellsen, Marit Nyborg, Morten Nydal, Erling Rostvåg og Frode Ræder, samt varamedlemmene Bengt A Calmeyer og Eystein Jacobsen.

Varamedlemmene har møtt til alle møter uavhengig av forfall, og har fungert som aktive styremedlemmer på linje med resten perioden igjen. Styret har avholdt 24 styremøter i perioden, og behandlet drøyt to hundre saker. I tillegg har det vært utstrakt kontakt uformell kontakt per mail, telefon og bardisk. Styret har videreført ordningen med organisering av Klanen gjennom arbeidslag, og vi har konstituert oss med en eller flere ansvarlige for hvert arbeidslag.

Arbeidslag og arbeidslagsledere har vært (ansvarsperson i styret er nevnt i parentes):

- EngaTifo – Øystein Rosenlund (Daniel)
- EngaSang – Eystein Andre Jacobsen / Nimo Gasparini (Eystein)
- EngaFilm – Kim Granli (Eystein)
- Turgruppa – Jostein Ellingsen (Frode/Christian)
- Hockey – Marius Wivegh (Frode, Daniel, Bengt)
- Hands – Mikkel Kjelstrup (Eystein)
- KST (sikkerhet/arrangement) – Kai Aardalen (Bengt. Morten og Svenna var også sikkerhetsansvarlige fram til november)
- Medlemsservice – Arnt Pedersen (Erling)
- Klansropet – Kjell Henning Thon (Bengt)
- DataKlanen / Klanen.no – Joachim Strandberg (Morten, Erling og Bengt har hatt ansvaret i en periode)
- Klanens Webradio – Rune Julsvik (Erling. Morten har hatt ansvaret i en periode.)
- Økonomi – Andre Schulte / Daniel Hansen (Marit)
- EngaSkru (Erling) Christian har hatt ansvaret i en periode.
- Sjapperådet – Mikkel Kjelstrup (Christian)
- Spenn & sänn – Gjermund Nordtug (Marit, Morten, Christian)

I tillegg har styret konstituert seg med følgende roller: Christian Kjellsen og Svein Erik Bakke har vært Klanens talsmenn. Bengt Calmeyer har

vært sikkerhetsansvarlig (sammen med Svein Erik Bakke og Morten Nydal fram til november). Erling Rostvåg har representert Klanen som observatør i VIF Fotballs hovedstyre, og overlappet Morten Nydal som klubbkontakt med administrasjonen. Erling Rostvåg/Svein Erik Bakke (arrangement/medieavtale) og Morten Nydal (landslagsgruppa) har vært styrets kontaktpersoner i forhold til NSA. Frode Ræder har ledet arbeidet i Klanens jubileumskomite i forbindelse med Vålerengas hundreårsjubileum. Morten Nydal har fungert som styrets sekretær

Styret har et bestemt inntrykk av at det har blitt jobbet godt i Klanens arbeidslag. Styret har som tidligere vært opptatt av å gi arbeidslagene handlingsrom, og de har vist seg tilliten verdig. Alle arbeidslag har stort sett enten opprettholdt aktivitetnivået eller økt det, noe som er svært positivt.

En akilleshæl er Sjapperådet, som styret heller ikke i år har klart å få i gang igjen i særlig grad – noe som har gjort at vi ikke har maktet å støtte Sjappa i like sterk grad som ønsket. Styret har generelt engasjert seg i arbeidslagenes arbeid, og alle styremedlemmer har vært for medlemmer av et eller flere arbeidslag å regne.

Styret har gjennom perioden hatt et spesielt fokus på to områder. Det ene er en revitalisering av supporteraktiviteten rundt Vålerenga Hockey, der vi har satt i gang en rekke tiltak for å legge til rette, spesielt på Jordal Amfi – med det nye ståfeltet som kanskje det viktigste. Det andre er arbeidet med lovlig blussing, der vi blant annet har sørget for at vi nå har fire offentlig godkjente og sertifiserte pyroteknikere i våre rekker. Klansstyret har for øvrig ikke godkjent noen av de ulovlige blussarrangementene som har skjedd i perioden, vi har stilt oss heller kritiske til hvordan en del av dette har blitt gjennomført – og registrert at det ikke har vært i tråd med klansstyrets ønsker i forhold til å kunne få til lovlig og trygg blussing i fremtiden.

Dette er det tredje året vi har samlet Klanens arbeidslag og andre interesserte til evaluerings-samling. Dette mener vi fortsatt bidrar til å knytte sentrale miljøer i Klanen og Klanens arbeidslag tettere sammen. Klansstyret har også arrangert

møter både i forhold til tribunekultur og hatt supporter-treff på Bohemen med (det som en gang var) sportslig ledelse til stede.

Styret har brukt mye tid på samarbeid med aktører vi føler oss tjent med å samarbeide med. I tillegg til det nevnte samarbeidet med Vålerenga Hockey, gjelder dette i første omgang Vålerenga Fotball.

Gjennom perioden har vi jobbet med å optimalisere samarbeidet innenfor arrangement og sikkerhet, og vi føler vi har nedlagt en betydelig innsats på dette området nå som før.

Gjennom et samarbeidsforum med klubben og politiet har vi også hatt medvirkning til Vålerengas nye sanksjonsreglement. Samarbeidsforum skal skape større forutsigbarhet og ryddige kommunikasjonslinjer i forhold til avvikling av hjemme- og bortekamper, og vi føler at dette også er tilfelle, selv om vi også føler at det er mer å gå på.

Gjennom vår observatørstatus i Vålerenga Fotballs hovedstyre har vi også kunnet følge deres viktige arbeide på nært hold, sikre en god kommunikasjon med andre i organisasjonen enn administrasjonen, og være en støttespiller og samtalepartner på meget viktige områder som ny stadion og ny samarbeidsavtale med Vålerenga ASA.

Vi har, til dels sammen med NSA og andre supporterklubber, vært i en rekke møter og utvalg med NFF, NTF og andre representanter for fotballmakta, hovedsakelig vedrørende blussreglement og forhold rundt medieavtalen.

Gjennom våre bidrag til «Fotball i helgen» mener vi at vi kunne innkassere en viktig seier ift at mandagskamper tas av plakaten fra og med sesongen 2013.

Vi har vist internasjonalt engasjement blant annet gjennom å delta på årsmøtet til Football Supporters Europa (FSE) i København, der vi nok en gang stilte mannsterke, og nasjonalt engasjement gjennom ulike bidrag i NSA.

Klanen kom i medias søkelys da vår ferske talsmann Bakke ikke var helt heldig med snakketøyet når han ble kontaktet av Dagbladet i forbindelse med bortekampen mot Brann. Et samlet klansstyre brukte mye tid og energi på å rydde opp i medi-

ebildet, en regelrett flatlegging var helt nødvendig. Vi lærte oss nødvendigheten av sitatsjekk, og kunne notere oss at det er veldig fort gjort å miste kontrollen på «mediadyret».

Viktigst for klansstyret var det å sikre at Carl Erik Torp og hans familie og våre venner i Vålerenga United ble kontaktet, og vi fikk en god dialog med begge. I samarbeid med Brann og Vålerenga har vi også planlagt noe til bortekampen mot Brann i 2012, et opplegg som er langt mer i Klanens ånd enn slik vi ble framstilt i media de første timene etter at dommeren blåste av for en ellers fantastisk 4-1-seier i Bergen.

For øvrig har vi gjennom perioden vært aktive og aktuelle i mediebildet, og hatt en rekke presseoppslag. Det er lett å se at journalistene blir mer og mer tabloide: Det er vanskelig å få oppmerksomhet rundt positive ting – og lett hvis man vil servere dritt på et fat.

Styret har også brukt mye tid på sosialt engasjement lokalt og i og rundt Vålerenga spesielt, spesielt gjennom utdeling av midler gjennom breddefondet og 1913-fondet og arbeid tilknyttet dette. Vi har støttet mange av Vålerengas lag, vært hjertelig til stede på Norway Cup, og blant annet hjulpet til med innsamling av klær og utstyr til vanskeligstilte barn i Balan i Romania.

Det er utbetalt 109.600 kroner fra Klanens breddefond i regnskapsåret 2011. Dette er i all hovedsak reisestøtte til 7 ulike breddelag innen både fotball, hockey og håndball. I tillegg er det gitt 30.000 til arrangementet «Fargerik fotball», og 20.000 kroner i støtte til et strategiseminar for ledere innen barnefotballen.

I 2011 er det betalt ut 101.030 kroner fra 1913-fondet. Utgifter i forbindelse med Klanens arrangement under Norway Cup utgjør 60.000 kroner av dette, i dette inngår innkjøp av et aggregat, leie av telt og hjelp og støtte til ulike lag som både trenger hjelp og får høre om Vålerenga.

Øvrige tiltak som har fått støtte over fondet er et bidrag til Radiumhospitalets barne- og ungdomsavdeling i samarbeid med VIF, samt to masterstipend. Klansstyret har fulgt opp Klanens vedtektsbestemte holdninger mot rasisme, og har tatt tydelig avstand til organisasjonen Norwegian Defence League (NDL). Klansstyret gjorde det i en uttalelse klart at man ikke så det som forenlig å være medlem i Klanen og være aktiv i NDL. De medlemmene som var i «faresonen» tok vi per-

sonlig kontakt med, og vi kunne på den måten unngå eksklusjoner. Det kom en utmelding i forbindelse med dette.

Arbeidslagenes årsmeldinger følger. Disse reflekterer også styrets arbeid på områdene arbeidslagene dekker, og er derfor også som en del av styrets årsmelding å regne.

EngaTifo

EngaTifo er arbeidslaget som organiserer og står ansvarlig for Klanens tifoarrangement. Vi er i år kun delvis fornøyd med produksjonen. Vi har lidd under mangel på stort lokale, mange nok folk med mye nok tid, og nok ideer som kunne gjennomføres med forutsetningene vi hadde i år.

På bakgrunn av forutsetningene har vi i år arrangert noen mosaikktifoer, noen mer vellykkede enn andre, noe gjenbruk og noen kombinasjonstifoer. Vi har også gjort store framskritt på pyrofronten, og har gjennomført flere lovlige blussinger på tribunen.

Grunnet problemer med lokale og manglende opptegningsmuligheter har deler av produksjonen i år blitt gjort på frihånd, og en del er malt utendørs. Vi har nå gjenopprettet freden med Valhall, og får tegne opp der. Det gjør ting en del enklere, og vi er taknemlig for å ha reetablert et utmerket samarbeid.

På bakgrunn av de erfaringene vi har gjort oss i 2011 gjør vi en del endringer når det gjelder organisering, informasjonsflyt og rekruttering i 2012. Undertegnede hadde som mål å være mer administrator enn leder for gruppa, men da vi ikke har hatt nok folk som har villet og kunnet ta på seg større prosjekter har det hele blitt noe ujevnt.

EngaTifo har i flere år vært avhengig av ledere med stor mengde fritid, enten om de har vært arbeidsledige, skiftarbeidere eller studenter. I år har vi ikke hatt den fordelene, og tifoarbeid har blitt satt i prioritetsringskøen sammen med familie, jobb og alt det fører med seg. Vi vil derfor gjøre om på lederstrukturen i 2012, og satser på en ledergruppe, som ble etablert på ETs møte i januar. Denne ledergruppa består av Daniel Katirae, Christian Plaum, Matjias Loeb, Joachim Strandberg og undertegnede.

Noe av det viktigste EngaTifo kan gjøre nå, er å få på plass faste dagnader og et godt system for å varsle ferske tifoister uten tilgang på internforum eller lignende om dette. Vi har etablert en sms-

tjeneste slik at det skal bli enklere å samle folk til dagnad.

EngaTifo satser på å øke kvaliteten i 2012-sesongen men gjør samtidig oppmerksomme på at man vil kunne vrake strålende ideer i år og heller bruke noen av disse i 2013-sesongen, som vil bli en tifoekstravaganza som ikke har sett sitt like her til lands før. ET har nedsatt en komité som skal jobbe med lokale. Målet er å få tak i et lokale så fort det lar seg gjøre, og sikre at vi får beholde dette over tid, slik at 2013-produksjonen kan påbegynnes i løpet av 2012-sesongen. Komiteen består av Daniel Katirae og Matjias Loeb.

Øystein Rosenlund

EngaSang

Arbeidslaget EngaSang har som oppgave å koordinere Klanens sanginnsats på tribunen gjennom møter åpne for alle klansmedlemmer og andre tiltak. EngaSang har fortsatt med mye av det samme siden 2010 i 2011, mye møtevirksomhet, diskusjoner og planlegging av organisering på hjemme og bortekamper.

Vi har forsøkt å sørge for å være plassert på de beste posisjonene for å dra i gang sanger på bortebane i 2011. I motsetning til tidligere år, mener vi dette er noe som har fungert veldig bra denne sesongen. Takket være diskusjon på møter i forkant av bortekampene, og enighet om at noen fra ES må være tidligere ute enn resten på kamp for å informere de rundt at her blir det litt «ekstra liv», samt sørge for at det er litt plass til dem som kommer.

I de tilfellene hvor det ikke har latt seg gjøre å komme tidlig, har KST vært veldig behjelpelig med å merke området vi skulle stå og informere dem som har plassert seg der. Sangbuss er et tiltak som har blitt videreført og gjennomført en rekke ganger i 2011, stort sett med suksess. Målet med dette er bl.a. å samle sangglade til bortekamp og sørge for god plassering på kamp.

Det har blitt innført noen nye sanger i løpet av sesongen, ved hjelp av forum, flyers, klanen.no og møtevirksomhet. Flyers har også blitt brukt til å komme med oppfordringer på hjemme- og bortekamper.

Stemningsrapporter etter hjemme- og bortekamper på klanen.no, sangspalte og artikler i Klansropet er våre bidrag med pennen i 2011.

Arbeidslaget har vært ledet av Eystein Jacobsen og undertegnede.

Nimo Gasparini

EngaFilm

EngaFilm er et nyopprettet arbeidslag som lager stemningsfilmer med fokus på tribunelivet på Vålerengas kamper.

Året 2011 har fungert ganske bra. Vi har begynt å få på plass alle de godkjenninger vi trenger rundt om, og møter på lite problemer. Vi har diskutert med Kevin om vi skal joine forces. Det samme gjelder vel Marius K. også, derav Enga Media.

Det er blitt kjøpt inn en ny Mac som står på kontoret. Denne er slikt jeg forstår det også tiltenkt redigering av filmer og lignende i fremtiden sammen med alt annen it-aktivitet. Vi har kartlagt litt hva slags utstyr vi har behov for i et par år. Ellers så har vi fått god hjelp av div. frivillige som har bidratt med filming og lignende på borteturer hvor hverken Kim eller Andre har vært med.

Bemanning/rekruttering er vel et emne vi burde bli litt flinkere til og jobbe med fra 2012. Mye av arbeidet faller på få, et problem som sikkert er kjent for de fleste arbeidsgruppene.

Vi har blitt flinkere til å organisere filene underveis i sesongen, slik at det skal bli lettere og mindre tidskrevende å finne filer i ettertid som når man skal lage års filmer og lignende. Vi har tatt til oss det som har kommet av tilbakemeldinger og ønsker alltid feedback på alle områder.

Vi håper vi får dekket enda flere kamper og hendelser i 2012 og jobber med å få minsket tiden fra kamp til publisering.

Arbeidslaget har vært ledet av Kim Granli.

Turgruppa

Turgruppa er arbeidslaget som organiserer Klanens bussturer til samtlige bortekamper i serie og cup (med unntak av Tromsø borte). Dette tilbudet kommer i tillegg til alle privatbussene, som er applauderte private initiativ mer eller mindre tilknyttet Klanen.

En rekordlang sesong fra 19. mars til første søndag i advent 27.11 endte med en slapp sjuendeplass på tabellen. Turgruppa arrangerte som nevnt busstur til samtlige bortekamper i serie og cup (med unntak av Tromsø borte). Alle turer ble annonsert på klanen.no, som sammen med turforumet og Facebook har vært vår hovedkanal for all informasjon om neste tur.

Som hovedregel har salg av bussturer blitt administrert av Sjappa. I Sjappa har de alltid full

oversikt over hva som skjer til enhver tid, og har vært til uvurderlig hjelp. Tusen takk for hjelpa! Turstatistikken fra Sjappa viser at det anslagsvis har reist i alt 1200 personer med vårt turopplegg. Til sammenligning reiste ca. 1000 personer i 2010, så her nådde vi målet om flere enn året før.

I 2011 videreførte vi samarbeidet med HMK. Selv om det er noe rusk i maskineriet har vi i HMK fått en «partner» som virkelig ønsker å spille på lag med oss, og alle våre turer har gått med busser fra HMK. Takk for godt samarbeid!

Vi har hatt to ulike bussalternativer i 2011. Dagsturen – bussen som alltid går – ble reisealternativet med mest suksess i 2011. Innkjøp av PC og kjølebokser for kaldt øl. På de fleste langturene har vi servert mat og drikke av ymse slag. Overnattingsturer har det ikke vært noen særlig interesse for, det kan se ut som at privatbussene i all hovedsak dekker dette behovet for våre medlemmer.

Sangbussen har i 2011 vært et samarbeid med turgruppa og EngaSang (og Sirkus og Ikaros spesielt) om et skreddersydd turalternativ for de litt mer utagerende på tribunen. Sentrale personer i miljøet stilte som bussansvarlige. Takk for innsatsen!

Arbeidslaget har vært ledet av undertegnede, med god hjelp fra mange som har bidratt til mange fine turer i løpet av 2011. En ekstra takk til Thomas Older som også i år har gjort uvurderlige bidrag i forbindelse med logistikk og gjennomføring av de enkelte turene. Takk til alle i turgruppa og alle bussansvarlige for strålende innsats!

Jostein Ellingsen

Hockeygruppa

Arbeidslaget organiserer Klanens supportervirksomhet i forbindelse med Vålerenga Hockey. Etter noen år der Marius Wievegh har drevet arbeidslaget alene på nødbuss bestemte årets klansstyre seg for å iverksette en rekke tiltak for å legge til rette for supportervirksomhet på Jordal Amfi.

Vi har på dugnad laga nytt ståfelt for stående, syngende supportere. Vi har leid buss til å ha utafør og selge øl ved enkelte kamper. Vi har laga og hengt opp bannere øverst på tribuna vår, slik at folk som faktisk er til stede synes bedre og blir mer samla. Vi har betalt for pyroarrangement. Vi har laga hockeykvelder og hockeyvorspiel på Vålerenga Vertshus med Vålerenga-legenden som gjester og hyggelige hockeypriser, og forsøker å gjøre

Vertshuset til «hockey-puben» i forståelse med og med god støtte fra daglig leder.

Vi har økt oppmerksomheten rundt kampene på klanen.no. Vi har laga og delt ut flyers i postkassene i nærområdet (5000 stk.), og vi har laga flyers og delt ut for å skape engasjement rundt vårt arbeide på Jordal Amfi. Vi har også arrangert gratis bortetur til Fredrikstad.

Til sammen har vi hittil i år brukt masse penger og lagt ned mange timer dugnadsarbeid. Vi har bedt om tilbakemeldinger, både ris og ros – men vi innser at det ikke er gjort over natta å få fres på tribunelivet på Jordal igjen. Vi har ikke registrert en eneste skriftlig tilbakemelding på det vi har gjort.

Vi håper at innsatsen som er lagt ned fører til fulle hus og høy stemning når sluttspillet kommer i gang. Folk må bare oppdage det en del trofaste veit: Hockey er moro!

Arbeidslaget har vært ledet av Frode Ræder, Bengt Calmeyer, Daniel Katiræe og Marius Wivegh.

Hands

Arbeidslaget Hands organiserer Klanens supporter- virksomhet i forbindelse med Vålerenga Håndball.

Vi er mellom 0-50 stk. på hjemmekamper, da med pøbb før og etter kampene. Vi stiller opp på møter håndballen vil at vi skal stille opp på. Før jul gikk hockeygruppa og handsgruppa til Klanen i samarbeid med avisa Østbyen om en artikkel som kommer en gang i måneden. Vi sparker da i øst og vest, men vi kommer også med positive ting som fremmer at folk kommer på kamper både i hockey og hands!

Hands deler ut årets spiller-prisen. Kanskje den ikke beste spiller men den som gjør mest for laget. I 2011 ble det Tom Christian Helland Olsen.

Det er plass til flere i arbeidslaget, så hvis du brenner for denne idretten så er det bare å ta kontakt. Vi biter ikke....

Arbeidslaget har blitt ledet av Marius Wivegh og undertegnede.

Mikkel Kjelstrup

KST

KST er arbeidslaget som organiserer opplegget rundt Klanens egne vakter/verter på Vålerengas kamper, som har som oppgave å sørge for sikkerheten på våre tribuner og være en buffer mellom

de som er på vår tribune og andre.

Årsrapporten er utarbeidet med bakgrunn i: «Handlingsplan 2011 – KST», vår oppfattelse av måloppnåelsen, vårt fremmøte på kampene og spesielle hendelser.

Hovedmål: Alle i Klanen skal trives på kamp: Målet ble, etter vår oppfatning, nådd med god margin. I hovedsak er det kun mindre og uvesentlige gnisninger innad på Klansfeltene, og en del av disse har bakgrunn i overdrevet alkoholinntak.

Vårt fremmøte på kampene i 2011: 136 vakter på bortekamper, snitt 9 pr. kamp. 321 vakter på hjemmekamper, snitt 21 pr. kamp. Totalt antall vakter i serien i 2011 er 457 vakter. KST har i tillegg hatt vakter ved alle cup-kamper, både NM og europacup, og ved treningskampene i forkant av sesongen.

KST har også hatt oppdrag for NSA som verter ved alle landskampene på Ullevaal stadion. Dette er et tilfredsstillende antall fremmøter for å oppnå vårt hovedmål.

Spesielle positive hendelser: KST har i år igjen gjort en god innsats, dette er en gjennomgående tilbakemelding fra våre «samarbeidspartnere». Da henholdsvis arrangør VIF på Ullevaal ved hjemmekamper, respektive stadionledelse/arrangør på bortekamper og stedværende politi. Vi blir godt mottatt, og arrangørene lærer oss i hovedsak styre på egne tribuner.

Spesielle negative hendelser:

Fornebu Arena: Kasting av gjenstander inn på banen.

Fredrikstad: Blussing. Tribunerar.

Sarpsborg: Ved inngang ble det bråk mellom supportere og Politiet / lokale vakter. Litt voldsom oppførsel som det tok litt tid å roe. Storming av banen under kamp og etter.

Bergen: Der ble vi dessverre uheldig uthengt som usympatiske «la han dø»-syngende patrioter, selv om dette i virkeligheten kun ble ropt av noen få, i veldig kort tid, før det ble «tiet i hjel» internt. Syngingen fortsatte men da med «/Ere være Vålenga».

Det skal også sies at provoseringen ikke ble mindre da vi også ble nektet å bruke setene bak sperrebåndet (10-15 seterader bak oss stod tomme ??) til å legge bannere og tifo på, selv om feltet var sperret av pga/til oss i utgangspunktet.

Generelt er vår største utfordring fyll, og da spesielt på bortekamper. Mange av våre reisende

ser ut til å ha problemer med å tilpasse alkoholkonsumet til et «fornuftig» nivå, og KST ønsker å oppfordre alle til å tenke på dette i sesongen 2012. Det er også et gjennomgående problem at det ikke er plass til bannere/tifo på bortekamper.

Arbeidslaget har vært ledet av undertegnede, som sammen med en god ledergruppe har fått god hjelp av mange og trofaste medlemmer av arbeidslaget gjennom hele 2011!

Trond Sandgren og Kay Aardalen

Medlemsservice

Medlemsservice er arbeidslaget som har som oppgave å administrere og vedlikeholde Klanens medlemsregister.

I 2011 har gruppen bestått av 5-8 medlemmer, det er ideelt med 7. Vi har i 2011 jobbet jevnt og trutt med å klare å besvare alle henvendelser innen de selvpålagte fristene. Dette har gått stort sett greit, men enkelte ganger klarer vi det ikke. Som leder av medlemsservice må jeg imidlertid gi medlemmene stor ros da innsatsen deres er upåklagelig.

Vårt største problem er, som vanlig, at mange ikke registrerer seg med korrekt adresse. Spesielt de som flytter i løpet av året glemmer dette. Noen gifter seg og endrer sågar etternavn, uten å gi oss beskjed. Slikt blir det mye unødvendig retur av. Vi har derfor begynt å registrere alle retur, og lager en «svarteliste». Havnar man på denne får men verken Klansrop, regning eller medlemskortet sitt før vi har riktig adresse. Dette har bidratt til at vi sparer oss for mye returer.

Den tekniske løsningen med medlemsregisteret fungerer veldig greit med tanke på de felter vi har til rådighet, dvs. personalia. Vi opplever periodvis alt for lang svartid, og mangler en del funksjonalitet på ulike typer spørringer. Dette vil vi fokusere på fremover.

Videre har vi i 2011 forgojves ventet på noen oppdateringer og endringer på systemet som ville gjort hverdagen litt bedre for oss, men av ulike grunner klarte ikke KX Products AS å levere dette.

Totalt vil vi påstå at gruppa har hatt god kontroll i 2011.

Arnt Pedersen

Klansropet

Arbeidslaget Klansropet har som oppgave å lage Klanens medlemsblad.

Som vanlig har Klansropet også i 2011 kommet med tre numre. Vi har våre styrker og svakheter i innhold, og blant tingene som alltid etterlyses er «mer humor». Dette stoffet skulle vi gjerne ha noen som hadde levert. Vi mener for øvrig at vi gir ut et bra blad, men lurar på om medlemmene mener det samme.

Temaene det seneste året har vært «Tatovering» (nummer 86), «Dommer'n Dommer» (87) og «Oslos Stolthet» (88). Målet med disse temaene er å gjøre hvert enkelt blad til en ganske samlet leseopplevelse, samtidig som det gjør det lettere å be folk til å skrive noe.

I tillegg til temaene har vi en del foran (tribunekultur, skjering) og en del bak (idrettene i Vålerenga, det offisielle og diverse) som sammen skal vise aktivitetene i Klanen, og hva som er viktig for oss.

I fotballsesongen 2011 merket vi at potensielle bidragsytere syns sesongen hadde vart lenge nok når vi kom til siste nummer i desember, og at det derfor var vanskelig å få skribenter til å levere.

I løpet av de tre numrene har vi hatt mer enn femti ulike bidragsytere. Likevel føles det som om bladet i stadig større grad lages med utgangspunkt i en redaksjon som ikke akkurat vokser.

Større engasjement hadde vært å foretrekke, og i redaksjonen spør vi oss om dette kunne blitt enklere med å øke til fire utgaver per år eller om det ville skje med å redusere til to?

Kjell Hemming Thon

DataKlanen

DataKlanen er et løst sammensatt arbeidslag som oppsummerer det arbeidet som gjøres i Klanen tilknyttet internett (klanen.no, forum, Facebook, Twitter) og it-drift generelt.

Vi har fortsatt en veldig utfordrende hjemmeside, og dette skaper problemer. Det er ikke mulig per i dag å gjøre de tingene man vil, rett og slett fordi systemet setter begrensninger man ikke kan overvinne. Vi har hatt god hjelp av en gjeng som har hatt en vaktliste i forbindelse med webpublisering, som til tross for tekniske utfordringer tross alt har publisert mye materiale – selv om det tidvis har tatt for mye tid.

Arbeidet med nye klanen.no fortsetter videre, og ny vil bli lansert så fort det er mulig. I 2012 vil klanen.no bli skilt ut som et eget arbeidslag med

egen redaktør, som p.t. er Morten Nydal. DataKlanen vil etter dette fungere som en støttefunksjon i forhold til drift av alle IT-relaterte systemer (Internett, medlemsregister etc.) i Klanen.

Vi har arrangert et fotokurs som var populært, og skaffet Klanen flere dedikerte fotografer. Forumet går ganske bra, har gjennomgått en del forandringer, og er lansert i en moderne utgave med bedret funksjonalitet. Dette har uten tvil vært med på å kjøre opp kvaliteten på modereringsarbeidet. Forumet nådde også all-time high, basert på målinger startet i desember i fjor. (Klanens medlemmer var tydeligvis i ekstase over Vålerengas knusesseier over Brann. 4-1 i Bergen ga i hvert fall et solid bidrag til Vålerengas andel i klikkepotten.)

Facebooksiden (klanen.no) har vokst seg inn som en selvsagt del av kommunikasjonen ut. Med noen små, men kraftige tabloide virkemidler har responsen litt uformelt blitt testet. Resultatene er gode, det er både meninger og vilje bak følgerne som nå utgjør litt i overkant av 3000.

Vi har også fått på plass en egen leverandør av Hands, som legger inn alle hjemme- og utvalgte bortekamper. Turgruppa har også brukt Facebooksiden til å fronte turene som blir satt opp. Facebooksiden vil være sentral i 2012, med borteturer, åpne møter og enda flere Vålerengakamper.

Undertegnede har vært leder for arbeidet i dette arbeidslaget fram til nå, men søker nå avløsning for å bruke mine krefter i EngaTifo.

Joachim Strandberg

Klanens Webradio

Klanens Web Radio gjennomførte 46 direktesendinger i 2011 fra Vålerenga-kamper. Noen av dem med forskjellig kvalitet pga. dårlig nettilgang. Vi har også fått tilbakemelding om dårlig lyd på et par av våre sendinger. Totalt sett har det vært 10 kommentatorer i aksjon.

Det ble gjennomført 44 hockeysendinger. Det har vært sending fra de aller fleste hjemmekamper, mens fire bortekamper ikke har blitt sendt. To av disse fire har dessverre ikke vært tv-sendte oppgjør.

Ettersom det ikke var tv-sending fra kvalifiseringskampen til Europa League borte mot Mika Yerevan, blei denne kampen også sendt. I Armenia klarte de dog ikke å gi oss passordet til det trådløse nettet. Uten et utbygd 3G-nett i Yerevan blei det derfor kun Bohemens gjester som fikk

nyte sendinga gjennom god gammeldags telefonoverføring.

Vi sendte også rekruttlagets borteoppgjør i Fair Play Ligaen mot nedrykkskandidat Fram Larvik. Dette blei gjort via smarttelefon på Telenors 3G-nett. Det er en risikabel måte å sende på, ettersom et stort fram møte av mennesker kunne ha ført til overbelasta 3G-nett, men sendinga gikk veldig bra og viste at dette er en utmerka måte å sende på dersom man har 3G-nett og et begrensa antall mennesker som benytter seg av det.

På slutten av året var det plutselig også penger igjen på budsjettet, takket være hockeylagets exit i kvartfinalene i NM. Dermed har vi også fått kjøpt inn en del nytt utstyr. Det vil si at vi snart har utstyr for to sendinger, noe som kan være greit med tanke på 2012 med hockey, toppserielag, og NM-kamper i hopetall.

Rune Julsvik

Økonomi

Arbeidslaget Økonomi fører Klanens regnskap. I 2011 ble det som alltid mye kredit og debet, fakturabetalinger samt refusjoner av utlegg. Rutinene som ble innført året før viste seg å fungere bra, slik at arbeidsbelastningen på gruppa ikke ble større enn nødvendig.

Arbeidslaget har bestått av tre personer, i tillegg til Marit fra styret.

På vegne av disse tre, Andre Schulte

EngaSkru

Engaskru (tidligere Skru&Sønn) har, foruten å få navnet sitt, forsøkt å finne en form og en stil som gjør stoldugnaden så smertefrie som mulig i løpet av 2011.

Vi har fått stabla på plass en SMS-liste med en god bunch navn på som vi håper skal vokse fremover, men ikkeno av dette hjelper dersom vi ikke får inn bedre rutiner på å varsle i tide om dugnader. I 2011 kan disse rutinene best beskrives som en het potet som blir kastet mellom ymse ivrige klansmedlemmer på kort varsel der svarteper må sitte og vente på telefon fra VIF før vedkommende igjen ser om noen andre kan ta ansvaret.

Samtidig har vi sett at enkelte klansmedlemmer blir dyktigere på å skru ned stoler og at dugnadene går raskere for hver gang, også når oppmøtet er labert.

Fra og med 2012 vil det bli to viktige endringer. For det første vil Tommy Fjell stå som ansvarlig for EngaSkru (med teknisk assistanse på SMS-utsendelser ved behov) og for det andre blir det tatt initiativ til å kartlegge landskampene så langt det lar seg gjøre før sesongen og dermed få orden på dugnadsinnkallinger.

Det faktum at det ser ut til å bli maks fem landskamper i løpet av året, og at Enga ikke skal leke seg til Champions League i år heller, gjør dette til et ypperlig år å få etablert EngaSkru skikkelig.

Erling Rostvåg

Sjapperådet

Sjapperådet er et arbeidslag som skal bistå Sjappa med konkrete tanker, ideer og design i forhold til supporterutstyr som vi i Klanen mener Sjappa skal ha tilgjengelig for oss.

Sjapperådet gikk ut i hundre og hadde mange ideer og noen møter. Men vi klarte bare en MAFFA t-skjorte som ble solgt i Vålerenga Sjappa.

Brenner du for moter og klær som passer til Vålerenga Sjappa, så er det ledig lederverv for dette arbeidslaget. Nøl derfor ikke å ta kontakt med styret i Klanen.

Mikkel Kjelstrup

Spenn & sønn

Arbeidslaget omfatter arbeidet rundt Klanens eierinteresser i Vålerenga Sport AS (Sjappa), Vålerengahuset AS (Bohemen) og Vålerengafamiliens Vertshus AS (Vålerenga Vertshus).

Vålerengahuset AS

Vålerengahuset AS driver sportspøbben Bohemen. Konseptet sportspub er en stadig mer krevende nisje, og kun de aller beste vil overleve de neste par årene. For et par år siden opplevde vi at annenhver pub i byen viste fotball i helgene, som et supplement til alt annet de holdt på med.

I dag tar stadig færre utsteder seg råd til å vise fotball på TV ettersom rettigheten for å vise kamper har blitt for dyre. For sportspuber er de økte kostnadene noe man må leve med. Samtidig som kostnaden har økt merkes konkurransen fra hvermansens mulighet til å kjøpe de samme rettighetene hjem i stua. Tilgjengeligheten til alle mulige kanaler har økt for privatmarkedet.

For å lokke folk ut av sofaen må sportspuber

ha et absurd mangfold av kanaler. Samtidig må de klare balansegangen mellom det å vise både de brede og smale begivenhetene, samtidig som man må ha magefølelse for hva som skal velges bort. Så langt har Bohemen lykkes svært godt.

Et ikke revidert regnskap for 2011 viser et resultat på 840 000 etter skatt. Klanen eier 21,33 prosent av selskapet og har i 2011 vært representert i styret med Håvard Libæk.

Vålerengafamiliens Vertshus

2011 har vært Vertshuset første normale driftsår siden Klanen ble deleier. Gjennom erfaringene fra de to første driftsårene har vi bygd opp en ganske god kompetanse på hvordan stedet skal drives.

Vi tror det ligger et stort utviklingspotensial i konseptet bydeliskro og muligheter for å forbedre driften. I løpet av året er ny daglig leder, Mona Skogen Kristoffersen, på plass. Dette skjedde sent på året, og det vil ta tid for Mona å bedre resultatene. Vi har stor tro på vår nye leder og håper mange har anledning til å gi henne den drahjelpen hun trenger ved å avlegge Mona og Vertshuset et besøk. Vi tror de fleste med litt kjennskap til stedet vil oppleve positive endringer i 2012.

Foreløpige regnskapstall viser negativt resultat etter avskrivninger på 266 000. Ser vi etter positive signaler bør det nevnes at avskrivningene for 2011 er på 284 000. Det innebærer en positiv kontantstrøm på 18 000.- Videre ligger det en avregning på en omsetningsbasert husleie for 2010 på 70 000. Da blir reell positiv kontantstrøm på 88 000.-, som jo er langt triveligere å fokusere på.

Klanen eier 45 prosent i Vålerengafamiliens Vertshus. I tillegg eier Vålerengahuset AS 55 prosent av selskapet.

Klanen har vært representert i styret med Håvard Libæk/Morten Nydal og Gjermund Nordtug.

Vålerenga sport

Vålerenga Sport driver Sjappa. Beliggenheten på Oslo S er fremdeles en betydelig ulempe for omsetningen i Sjappa. Kundene melder tilbake at de handler mindre på grunn av beliggenheten. I tillegg kan ikke fotballens sportslige resultater hevdes å ha vært en drahjelp i fjorårs sesongen. Heller ikke Adidas som ny drakt- og klesleverandør har bidratt nevneverdig.

Hovedårsaken til fallende omsetning av tradi-

sjonelle supporterartikler er at det er blitt mindre populært å gå kledd i klubbfarver. Salget av fotballdrakter og fargede klær med VIF-logo har falt dramatisk.

Ansvaret for å foreslå nytt design og alternative artikler hviler på Klanen. I likhet med de foregående ti årene evnet ikke sjapperådet å levere i 2011. Ettersom dagens medlemmer ikke ønsker gårdsdesign må vi komme opp med alternative forslag. Det har vi ikke klart.

Klanen som majoritetseier, med inngående kjennskap til medlemsmassen, må ta ansvaret for å bistå Sjappa med nye artikler i 2012. Tross sviktende salg av tradisjonelle supporterartikler har

Årsmøtet 2012

Klanens årsmøte ble gjennomført 7. mars i kantina i Vallhal med 95 deltagere.

Ordstyrer Rune Soleng ledet oss raskt gjennom de innledende formalitetene. Årsmeldinga ble også tatt til orientering uten spørsmål eller kommentarer. Det må vel tyde på at de framkomte i det store og hele er fornøyd med den jobben som er gjort i styre og arbeidslag.

Regnskap og budsjett ble også vedtatt uten nevneverdig diskusjon. Styret orienterte om at de har foreslått et budsjett som går i underskudd i driftsresultat, blant annet for å kunne gjøre en satsing opp mot hundreårsjubileet. For å veie opp for dette var det også foreslått å styrke egenkapitalen med 100 000.

En annen endring er at Klanen nå tar over noe av kostnaden på sesongkort som deles ut til sentrale bidragsytere. Klanen har lenge disponert ca 30 sesongkort til frivillige, og klubben ønsker nå at Klanen tar over de reelle kostnaden ved dette, som vil si ca 400 pr kort. Det er en prinsipiell forskjell i at Klanen nå sponser sine egne. Årsmøtet hadde ingen innvendinger til dette.

Begge forslagene til vedtektsendringer kom fra medlemsservice, og ble vedtatt med god margin. Det vil neppe få store virkninger for det jevne klansmedlem, all den tid endringene handlet om å presisere at de som er ekskludert fra Klanen ikke uten videre kan kreve nytt medlemsskap, samt å

Frode Veie sammen med sine ansatte vært kreative når det gjelder å skaffe alternative inntektskilder.

Et ikke revidert resultat viser et overskudd etter skatt i 2011 på ca. 500 000,-. Klanen eier 50,3 prosent av selskapet og er representert i styret med Jon Simon Grue og Christian Kjellsen

Sportsarena AS

Det er ingen bevegelse i selskapet for 2011. Skateregler innebærer at morselskapet kan ta ut et fremførbart underskudd i tre år for det negative resultatet i 2009.

fastslå at medlemsskap- og nummer som hovedregel er personlig og ikke kan overdras til andre.

Espen Knudsen la fram forslag til nytt styre på vente av valgkomiteen. Det ble bemerkt at det er uheldig at valgkomiteen ikke har funnet noen kvinner. Det kom benkeforslag på Erling Rostvåg mot tre forskjellige. I henhold til forretningsordenen valgte han selv å stille mot Svein Erik Bakke. Diskusjonen var preget av at det er to gode kandidater men ulike styrker og fokusområder. Det ble sagt at begge har gjort en god jobb i styret så langt, og flere ga uttrykk for et ønske om at begge fortsetter sin aktivitet i Klanen.

Det nye styret består av:

Frode Ræder, valgt for to år
Bengt Calmeyer, valgt for to år
Nimo Gasparini, valgt for to år
Svein Erik Bakke, valgt for to år
Christian Kjellsen, ikke på valg, ett år igjen
Morten Nydal, ikke på valg, ett år igjen
Daniel Katirae, ikke på valg, ett år igjen
Vara, begge for ett år:
Marius Wievehg
Steinar Jensen
Klanens nye valgkomité består av Marit Nyborg, Line Svalastog, Espen Knudsen, Jorun Smedhus og Irene Rønnbäck.

Vedtekter for Klanen

Revidert 7. mars 2012.

1. Formål

Klanen, Vålerengens Idrettsforenings uavhengige supporterklubb (heretter omtalt som Klanen) har til formål å støtte Vålerengens Idrettsforening samt alle særiddrettslag under denne foreningen. Klanen er uavhengig av Vålerengens Idrettsforening og upolitisk.

2. Sammensetning

Klanen består av de fysiske personer som er opptatt som medlemmer i Klanen og som har betalt medlemskontingent for inneværende kalenderår.

3. Besluttende organer

Klanens besluttende organer er Styret og Årsmøtet. Årsmøtet står over Styret.

4. Tvister om vedtektene

Oppstår det uenighet om fortolkningen av vedtektene eller uforutsette ting som ikke berøres av vedtektene, skal saken utsettes til neste årsmøte. I hastesaker kan en foreløpig avgjørelse tas av Styret. Medlemmer i Klanen binder seg til å ikke bringe tvister om vedtektene inn for rettslig prøving.

5. Endring av vedtektene

Vedtektene kan kun endres av årsmøtet. En endring krever 2/3 flertall blant de stemmeberettigede som møter til årsmøtet. Ved lavere fram møte enn 50 stemmeberettigede kreves enstemmighet. Forslag til vedtektsendringer må fremlegges skriftlig minst to uker før årsmøtet, og kan ikke endres under møtet. Vedtatte endringsforslag gjelder fra avsluttet årsmøte.

6. Oppløsning av Klanen

Klanen kan oppløses på samme vilkår som vedtektene i organisasjonen endres, men en oppløsning forutsetter i tillegg likelydende vedtak på to påfølgende årsmøter. Alle Klanens verdier – inkludert Klanens navn og Klanens medlemsregister – tilfaller da Vålerengens Idrettsforening.

7. Klanens aksjer

Styret i Klanen har ikke anledning til å redusere noen av Klanens aksjeposter uten godkjennelse fra to tredjedels flertall av årsmøtet.

Klanens styre har anledning til å øke eksisterende ak-

sjeposter, eller investere i nye aksjeposter, uten godkjennelse fra Årsmøtet forutsatt at dette er basert på sunn økonomisk drift.

8. Medlemskap

Medlemskap i Klanen utstedes av Styret eller den Styret har gitt fullmakt. Medlemskap skal avslås hvis det kan påvises at vedkommende vil motarbeide Klanens og VIFs formål og regler, samt dersom personen er ekskludert fra Klanen.

Medlemskap i Klanen er personlig og kan ikke overdras til andre. Dette innebærer også rettigheter og goder som følger av medlemskapet, herunder medlemsnummer. Styret kan i særlige tilfeller godkjenne overføring av medlemskap til andre.

9. Rasisme, nazisme og vold

Vålerengens Idrettsforening er Norges mest fargerike idrettslag med medlemmer av ulik nasjonal, etnisk og religiøs bakgrunn. Klanen er stolte over å støtte en slik klubb, og tar avstand fra enhver form for dommer basert på hudfarge, nasjonalitet, legning og tro. Rasisme, nazisme og fotballrelatert vold er uforenlig med medlemskap i Klanen.

10. Svartebørssalg

Billetter kjøpt på grunnlag av medlemskap i Klanen må ikke omsettes i vinnings hensikt. Alt videresalg skal skje til annet medlem og til pålydende pris.

11. Utmelding

Utmelding av Klanen meldes skriftlig til Styret. Når utmelding er mottatt og registrert regnes medlemskap umiddelbart som avsluttet.

12. Eksklusjon

Medlemmer som bryter Klanens vedtekter og/eller bidrar til å skade Vålerengens Idrettsforening eller Klanen kan ekskluderes. Beslutning om eksklusjon fattes av Styret. Ved mindre forseelser kan det gis advarsel. Gjentatte forseelser fører til eksklusjon for tidsbestemt periode eller alltid.

13. Rettigheter

Klanens medlemmer har rett til informasjon om Klanens drift, organisasjon, osv – fortrinnsvis i medlemsblad eller lignende samt på egnet sted på internett. Klanens regnskaper forelegges Årsmøtet, og alle

medlemmer har innsyn i disse. Medlemmer skal gå foran ikke-medlemmer på Klanens sammenkomster, turer og øvrige arrangementer.

Årsmøte

14. Tid og innkalling

Årsmøtet holdes innen utgangen av mars hvert år. Styret avgjør tid og sted. Medlemmene skal innkalles senest tre uker før møtet. Sakspapirer vil bli tilgjengelig for medlemmene på web senest en uke før årsmøtet.

Årsmøtet skal behandle valg av styre, valgkomité og andre tillitspersoner, årsmelding, budsjett, regnskap, medlemskontingent og vedtekter. Forslag til andre saker som skal behandles av årsmøtet må framlegges skriftlig for styret senest to uker før årsmøtet.

Årsmøtet skal utnevne to personer som skal undersøke årsmøteprotokollen, påse at styret innen tre uker etter årsmøtet registrerer eventuelle endringer i styresammensetning i Brønnøysundregistrene, og at signaturrett hos bankforbindelser overføres eventuelt ny økonomiansvarlig i styret og/ eller regnskapsansvarlige.

15. Valg

Årsmøtet velger inntil sju medlemmer og to varamedlemmer til Klanens styre. Styremedlemmer velges for to år av gangen, slik at henholdsvis inntil tre og fire styremedlemmer er på valg hvert årsmøte. Dersom et styremedlem likevel fratrer etter ett år, velger påfølgende årsmøte et nytt styremedlem for resten av perioden. Varamedlemmer velges for ett år av gangen. Kun betalende medlemmer av Klanen kan velges til Klanens styre.

Valgkomiteen velges av årsmøtet etter innstilling fra styret. Valgkomiteen skal bestå av minst tre medlemmer. Valgkomiteens medlemmer velges for ett år av gangen. Sammenhengende funksjonstid for medlemmer av valgkomiteen må ikke overstige to perioder. Valgkomiteen skal legge fram sin innstilling senest en uke før årsmøtet. Dersom hele styret fratrer i valgperioden, skal valgkomiteen innkalle til ekstraordinært årsmøte for å velge nytt styre.

16. Stemmerett

Medlemmer som har betalt medlemsavgiften for det året årsmøtet holdes har stemmerett. Stemmeretten

er personlig og medlemsbevis må framvises ved inngangen.

17. Revisorer

Revisjonen skal foretas av godkjent revisor.

18. Ekstraordinært årsmøte

Styret kan innkalle til ekstraordinært årsmøte. Styret plikter også å innkalle til ekstraordinært årsmøte dersom minst 1/10 av medlemmene skriftlig krever dette. Slik innkalling må skje innen tre uker.

Et ekstraordinært årsmøte skal avvikles etter samme retningslinjer som et vanlig årsmøte, dog skal et ekstraordinært årsmøte kun behandle de saker som er bakgrunn for at det innkalles til ekstraordinært årsmøte.

Styret

19. Organisering

- Styret er et ulønnet arbeidende styre, og består av inntil sju medlemmer og to varamedlemmer.

- Styret konstituerer seg selv, og kan velge flat struktur.

- Signaturrett innehas av to styremedlemmer i fellesskap.

- Styret skal opprette arbeidslag for bestemte formål. Medlemmene av slike lag er underlagt styret, og lagledere utpekes av styret. Laglederne rapporterer til styret og innkalles til styremøter ved behov, men har ikke stemmerett på styremøter.

20. Styremøter

Styret møtes etter innkalling fra den Styret utpeker. Styret kan også innkalles etter krav fra minst halvparten av styremedlemmene. Styret kan i visse tilfeller delegere beslutningsmyndighet til enkeltpersoner eller grupper.

Styret fatter vedtak med simpelt flertall. Varamedlemmer har stemmerett dersom noen har meldt forfall eller ikke mott. Styret er beslutningsdyktig dersom et flertall av styrets medlemmer (eventuelt varamedlemmer ved forfall) er tilstede.

21. Ankeinstans

Klanens årsmøte er ankeinstans for tvister, eksklusjoner og andre beslutninger som fattes av Styret.

22. Vedtekter

Vedtektene skal være tilgjengelige for Klanens medlemmer gjennom utsendelse minst en gang per år – for eksempel i medlemsblad eller lignende – samt ligge tilgjengelig på egnet sted på internett.

Vedtekter for Klanens fond

Formål - Klanens reservefond

Midlene i Klanens reservefond kan benyttes til to formål:

1. Oppkjøp av nye eierandeler og oppkjøp der Klanen allerede har aksjer. Eventuelle nye investeringer skal ha tydelig tilknytning til VIF eller til Klanen.
2. Nødfond som kan benyttes når Vålerengens Idrettsforening eller idrettslag underlagt VIF ikke kan opprettholde sine økonomiske forpliktelser, slik at man f.eks. står i fare for å miste profflisens.

Formål - Klanens breddefond

Klanens breddefond har som formål å støtte breddeidretten i Vålerengens Idrettsforening. Alle idrettslag underlagt VIF kan søke om støtte fra breddefondet. Tiltak som kommer mange utøvere til nytte eller har en langsiktig virkning skal prioriteres. Midler fra fondet skal ikke gis til ordinær drift.

Formål - 1913-fondet

1913-fondet har som formål å støtte veldedige og/eller humanitære formål relatert til Vålerenga eller Klanens virksomhet, prosjekter som er av interesse for Klanen eller Vålerenga, eller prosjekter som støtter opp om Klanens vedtektsfestede grunnholdning.

Søknader

Søknader skal rettes skriftlig til Klanens styre og inneholde budsjett for bruk av midlene. Klanens årsmøte kan fastsette retningslinjer for søknader om støtte fra fondene.

Dokumentasjon

Klanens styre har anledning til å kreve dokumentasjon på at midlene er benyttet til det formålet de ble innvilget til. Ved misbruk av midler fra fondet kan hele eller deler av det innvilgede beløpet kreves tilbakebetalt.

Tildeling av midler

Bruk av reservefondets midler forutsetter vedtak av årsmøte eller ekstraordinært årsmøte i Klanen. Klanens styre har anledning til å innkalle til et slikt ekstraordinært årsmøte om nødvendig.

Tildeling av midler fra breddefondet og 1913-fondet skjer på grunnlag av innkomne søknader, som behandles av Klanens sittende styre. Klanens styre har også mulighet til å på fritt grunnlag gi støtte til enkeltprosjekter.

Overføring av midler til fondene

Klanens fond skal sikres som bankinnskudd. Avkastning fra Klanens eierandeler og aksjeposter (utbytte) skal fordeles til fondene etter følgende nøkkel:

60% til Klanens reservefond

40% til Klanens breddefond.

1913-fondet baseres på eventuelt disponibelt overskudd, gaver og andre sporadiske inntekter. Klanens

styre innstiller for årsmøtet hvor stor andel av driftsoverskudd og/eller renteinntekter som skal fordeles til fondet.

Klanens årsmøte har mulighet til å gjøre vedtak som endrer fordelingen av midlene mellom fondene, eller som fordeler dem på flere formål.

Det er ikke satt noen øvre eller nedre grense for fondenes størrelse.

Avkastning av fondene

Avkastning av fondene tilbakeføres til Klanens ordinære regnskap, for å dekke administrasjonskostnader. Eventuelle overskytende midler kan vedtas ført tilbake til fondene av Klanens årsmøte.

Endring av vedtektene for Klanens fond

Vedtektene kan kun endres av Klanens årsmøte, etter samme regler som øvrige vedtektsendringer.

Retningslinjer for søknader om støtte fra Klanens fond

Søknader

Søknadene skal rettes skriftlig til Klanens styre og inneholde budsjett for bruk av midlene. Søknader med budsjett sendes til styret@klanen.no. Søknader om støtte fra breddefondet skal sendes med kopi til VIF og leder av det aktuelle idrettslaget.

Dokumentasjon

Det skal fremgå av søknaden hvem som står som søker. Søknadene skal inneholde en beskrivelse av det omsøkte tiltaket, og budsjett for prosjektet. Andre finansieringskilder og inntekter, inkludert dugnadsinnsats, skal synliggjøres.

Søknadsfrister

Midler fra breddefondet og 1913-fondet tildeles i hovedsak etter tre årlige søknadsfrister: 1. februar, 1. mai og 1. september. Klanens styre vil normalt behandle innkomne søknader innen 3 uker etter søknadsfristens utløp. Styret kan om nødvendig behandle søknader utenom søknadsfristene.

Betingelser

Klanens styre kan sette tilleggsbetingelser for støtten. Styret har anledning til å kreve dokumentasjon på at midlene er benyttet til det formålet de ble innvilget til. Ved misbruk av tildelte midler kan hele eller deler av det bevilgede beløpet kreves tilbakebetalt.

Det forutsettes at eventuelt utstyr/klær med VIF-logo som inngår i søknaden kjøpes inn gjennom Sjappa.

Utbetaling

Søker er ansvarlig for å levere korrekt utbetalingsinformasjon til Klanen ved økonomi@klanen.no, eventuelt sende faktura. Midler fra breddefondet utbetales til det aktuelle idrettslagets konto. Klanen kan etter avtale betale faktura for pålopte omsøkte kostnader direkte.

Murmester Knut Guttorm as

knut@guttorm.as www.murmester-guttorm.no Mob: 91 71 31 05

Murerarbeid - Tømrerarbeid

MURHUSKJEDEN
Håndverksmur